

Initiativrecht haten. Hutt Dir lech dat schonn iwwerluecht? An dofir schéngt et mir - an ech wär frou, wann ech hei nach véier Leit géif fannen, déi domat d'accord wären -, dass mer dat do sollen erausloossen an all eenzelnem Deputéierte säin Initiativrecht, an net déi Diskriminéierung hei an eis Verfassung asetzen.

Une voix.- Här Jaerling, Dir verwieselt eppes.

Une autre voix.- Et ass net fir d'éischt.

(Interruptions diverses)

M. le Président.- D'Wuert huet elo den Här Minister François Biltgen.

M. François Biltgen, Ministre du Travail et de l'Emploi.- Jo, Här President, hei geet et ëm eng intern Organisatioun vun der Chamber an dofir wäert d'Regierung keng Stellungnahm dozou ofginn, mä d'Chamber do hir Responsabilitéit iwwerhuele loossen.

Plusieurs voix.- Très bien.

M. le Président.- D'Diskussioun ass elo ofgeschloss a mir kommen zur Lecture vun den Artikelen.

Lecture du texte du projet de loi (par M. Jean Spautz)

D'Artikelen 1 an 2 si gelies an ugehall.

Dir Dammen an Dir Hären, mir stëmmen also elo of iwwert d'Ännerunge vun deenen zwee virleiende Verfassungsartikelen.

Vote

Déi fir de Projet si stëmme mat Jo, déi aner mat Neen oder si enthalen sech.

De Projet de loi ass ugehall mat 45 Jo- an 3 Nee-Stëmmen.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt, M. Lucien Clement, Mme Marie-Josée Frank, MM. Marcel Glesener, Jean-Marie Halsdorf, Norbert Hupert, Nico Loes, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar, Mme Ferny Nicklaus-Faber, MM. Patrick Santer, Marco Schank, Jean Spautz, Mme Nelly Stein, MM. Nicolas Strotz, Fred Sonnen, Lucien Weiler et Claude Wiseler;

MM. Jeannot Belling, Xavier Bettel, Niki Bettendorf, Emile Calmes, Mme Agny Durdu, MM. Gusty Graas, Paul Helminger, Alexandre Krieps, Claude Meisch, Jean-Paul Ripinger et John Schummer;

MM. Jean Asselborn, Alex Bodry, Mme Mady Delvaux-Stehres, M. Mars Di Bartolomeo, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Jeannot Krecké, Lucien Lux, Jos Scheuer et Georges Wohlfart;

MM. Jacques-Yves Henckes et Robert Mehlen;

M. Camille Gira, Mmes Dagmar Reuter-Angelsberg et Renée Wagener.

Ont voté non: MM. Jean Colombara et Aly Jaerling;

M. Serge Urbany.

Domadder wär dee Punkt ofgeschloss.

(Interruption)

Den Här Lucien Weiler freet d'Wuert. Här Weiler, Dir hutt d'Wuert.

7. Ordre du jour

M. Lucien Weiler (CSV).- Här President, ech wollt eng kleng Modifikatioun vum Ordre du jour proposéieren an deem Sënn wou mer jo haut de Mëtten hei mat enger Motioun vum honorablen Här Mehlen konfrontéiert gi sinn. Ech géing proposéieren, datt mer déi Motioun direkt géingen am Uschloss un déi Debatt vum Traité, déi mer elo hunn, ofstëmmen.

M. le Président.- Ass d'Chamber domat d'accord?

(Assentiment)

Et ass also esou décidéiert.

Da komme mer elo zur Diskussioun vum Projet de loi 5190 iwwert de Baitrëtt vun zéng neie Länner an d'Europäesch Unioun. D'Riedezäit ass nom Modell 2 festgeluecht. Et si schonn ageschriwwen: déi Häre Wiseler, Fayot, Helminger, Henckes, Bausch an Urbany. D'Wuert huet elo de Rapporteur vum Projet de loi, den honorablen Här Emile Calmes.

8. 5190 - Projet de loi portant approbation du Traité entre le Royaume de Belgique, le Royaume de Danemark, la République Fédérale d'Allemagne, la République Hellénique, le Royaume d'Espagne, la République Française, l'Irlande, la République Italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la République d'Autriche, la République portugaise, la République de Finlande, le Royaume de Suède, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (États membres de l'Union européenne) et la République Tchèque, la République d'Estonie, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovaquie relatif à l'adhésion de la République Tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Slovaquie à l'Union européenne, signé à Athènes, le 16 avril 2003

Rapport de la Commission des Affaires étrangères et européennes et de la Défense

M. Emile Calmes (DP), rapporteur.- Här President, Dir Dammen an Dir Hären, erlaabt mer just, datt ech uganks drun erënneren, datt dee Projet de loi, dee mer hei diskutéieren, den 22. Juli vum leschte Joer déposéiert gouf an datt d'Regierung dem Conseil d'État den 23. Juli dëse Projet virgeluecht huet, deen en da sollt aviséieren. Den Avis vum Statsrot kouw allerdéngs eréischt de 27. Januar vun dësem Joer. Den 30. Januar hu mer an der zoustänneger Kommissioun de Projet an den Avis ënnersicht a schlussendlech ass de 4. Februar de Rapport an der zoustännnger Kommissioun ugehall ginn. Et ass also net esou, datt et de Wëlle vun der Regierung an och net dee vun der Chamber war, datt mir elo bal dat lescht Land sinn, wat deen Traité hei wäert ratifizéieren.

Dat hei ass iwwregens déi fënneft Erweiderung zënter der Grënnung

vun den Europäesche Communautéiten, no der éischter 1973 wéi Irland, England an Dänemark sech zu de sechs Grënnerstate Frankräich, Däitschland, Italien, d'Belsch, Holland a Lëtzebuerg gesellt hunn, 1981 Griichenland bäikomm ass an dunn 1985 Portugal a Spuenien an 1995 Eisträich, Schweden a Finnland.

Et ass och net bevölkerungsméisseg déi gréissten Erweiderung, dat war nämlech déi, wéi England bäikomm ass an et ass och net flächeméisseg déi gréissten, well dat war déi, wéi Eisträich, Schweden a Finnland bäikomm sinn, mä et ass ganz sécher och net déi lescht. Am Kader vun dëser Erweiderungsprozedur sinn och Verhandlung mat Bulgarien a Rumänien opgehall ginn, déi viraussichtlech awer eréischt 2007 prett wäerte sinn, fir an d'Europäesch Unioun kënnen eranzekommen. Mä och dann ass et nach net eriwuer an ech denken, datt virum Enn vun dësem Jorzéngt op d'mannst vläicht nach eent vun de Balkanlänner der Europäescher Unioun bäitriede kann. Et bleift dann och nach ëmmer d'Fro vun der Türkei, déi och de Statut vun engem Pays-candidat huet.

Wann d'Populatioun mat dëser Erweiderung och ëm ongeféier 20%, dat heescht 75 Millioun Leit, wissst an dann d'Europäesch Unioun op 450 Milliounen Awunner kënnt, ass et awer net esou, datt doduerch de Räichtum vun der Europäescher Unioun an deemselwechten Ausmooss géing eropgoen. Dat wat dës Länner zum PIB bäidroen, mécht alles in allem 4,5% aus. Domat gëtt den Ennerscheed vun deene sou genantene räiche Länner zu deene sou genantene manner räiche Länner méi grouss. En moyenne hunn dës Länner 30 bis 40% manner vun deem Räichtum, dee mir an der Moyenne an der Europäescher Unioun vun deene 15 Länner hunn. Allerdéngs ass et esou, dass dës Länner sech gutt dru ginn. De Wuesstem bei hinnen ass iwwerduerschnëttlech méi héich wéi bei eis an et wäert esou sinn, datt grad esou wéi dat beim Baitrëtt vu Spuenien a Portugal de Fall war, de Retard séier wäert opgehall ginn.

Mä d'Europäesch Unioun ass jo awer net nëmmen e Wirtschaftsraum, si soll jo awer virun allem e Stabilitéits- a Friddensraum sinn. Et war och dat, mengen ech, wat déi Stats- a Regierungschefte vun deene 15 Länner dozou gefouert huet, 1993 zu Kopenhagen am Geescht vum Artikel 49 vum europäeschen Traité ze decidéieren a Konditiounen festzeleeën, fir dass eng Erweiderung vun der Unioun a Richtung Mëttel- an Osteuropa ka virgehall ginn an och politesch a wirtschaftlech Kritäre festzeleeën, déi doranner bestinn, datt dës Länner natierlech demokratesch mussen funktionéieren, datt se d'Mënscherechter respektéieren an och d'Rechter vun de Minoritéiten an datt se virun allem och eng fräi Maartwirtschaft kënnen garantéieren.

An deene sukzessive Conseile gouf dunn zum Beispill zu Lëtzebuerg 1997 decidéiert, d'Verhandlung mat deenen éischte sechs Länner opzehuelen. Um Conseil vun Helsinki 1999 gouf dunn decidéiert mat sechs anere Länner Verhandlungen opzehuelen. Enn 2000 goufen um Traité vun Nice Konditiounen festgehalen, wéi datt eng Unioun zu 27 ze funktionéieren huet, deemools sollten zwielef Länner bäikommen. Um Conseil vu Laeken 2001 gouf decidéiert de Konvent an d'Liewen ze ruffen, deen eng europäesch Verfassung ausschaffe sollt an zulescht ass dunn Enn 2002 zu Kopenhagen fonnt ginn, datt opgrond vun deene verschiddenen Evaluationsrapporten, déi fir all Länner ge-

maach gi sinn, zéng Länner prett wäeren, fir an d'Europäesch Communautéit eranzekommen; an dat si Polen, Ungarn, Tschechei, Slowakei, Slowenien, Lettland, Estland, Litauen, Malta an Zypern.

Et huet also néng Joer u Verhandlung gebraucht et huet 200 vu bilaterale Konferenzen um Niveau vun den Ambassadeuren gebraucht an et huet 100 Réuniounen um Niveau vun den Ausseministere gebraucht, fir dëst, mengen ech, bis elo gréisst diplomatescht Verhandlungswierk zu Enn ze féieren. Effektiv handelt et sech hei bei dësem Adhésionsvertrag ëm e Wierk vun zigtausend Säiten, wou ee mam beschte Willen net kann an den Detail goen, well ee sech einfach géif verféieren.

Den Traité selwer huet zwar nëmmen dräi Artikelen, wou deen éischten einfach seet, datt déi zéng Länner bäikommen, den Artikel 2 seet, datt bis den 31. Abrëll vun dësem Joer déi verschidde Länner hir Ratifikationsinstrumenten mussen der italienescher Regierung hannerleeën an dann zulescht steet dann och nach dran, datt an Zukunft an 20 Sproochen wäert geschriwwen ginn an datt dës 20 Sproochen och all wäerte Gültigkeit hunn. Eleng déi 20 Sproochen bréngen et mat sech, datt herno 145 Iwwersetzungskombinatiounen do sinn, datt d'Zuel vun den Interprete selbstverständlech eropgeet an domat och d'Käschten - virausgesat d'Europäesch Unioun léisst sech näischt afalen, fir de Problem vun de Sproochen ze léisen.

Nieft dem Traité gëtt et dann awer och den eigentlechen Adhésionsakt, dat ass deen Akt mat iwwer 80 Artikelen a fënnf Kapiteln, deen zustane komm ass opgrond vun de Verhandlung mat deenen zéng Länner an dee festleet, datt, an enner wat fir enge Konditiounen, den Acquis communautaire iwwerholl gëtt, dat heescht a welcher Form déi zéng Länner all déi Bestëmmungen iwwerhuelen zu deenen déi aner 15 sech enner sech selwer oder zu Drëttsaten engagéiert haten. Et läit op der Hand, datt et keng Regel ouni Ausnahm gëtt; an dat ass och hei de Fall. D'Ausnahme komme gréisstendeels deenen zéng neie Länner zegutt, et ginn der awer och déi deene 15 Länner zegutt kommen, sou zum Beispill d'Bestëmmungen iwwert d'libre circulation vun den Aarbechter, respektiv de System vum Cabotage beim Stroossentransport.

Deenen iwwer 60 Artikele vum Adhésionsakt geselle sech dann nach eemol 18 Annexen zou, vun deenen déi eng reng formell an technesch sinn, déi aner awer eréischt zustane komm sinn opgrond vun zéie Verhandlungen.

Et ginn alles an allem och nach zéng Protokollen hei derbäi, déi alleguer méi speziell Problemer léisen, wéi zum Beispill d'Protokoller 4 an 9, déi festhalen, datt zwee Atomkraaftwierker, eent a Litauen an eent an der Tschechei mussen zougemaach ginn, selbstverständlech mat der Hëllef vun der EU. De Protokoll 5 regelt den Accès an d'russeschen Enclave vu Kaliningrad. An da ginn et nach zwee aner Protokollen, déi sech mat Zypern beschäftegen, wou ee Protokoll, den Nummer 10, seet, datt Adhésionskonditiounen fir ganz Zypern gëllen, awer momentan bis d'Reunificatioun stattfont huet fir den nördlechen Deel opgehewe sinn.

Da gëtt et schlussendlech nach den Acte final, deen u sech all déi Texter oplësch vum deenen hei Rieds geet, mat 44 Deklaratiounen säitens deenen eenzelne Länner. Zum Beispill huet Malta drop gehalen, datt festgehalen gëtt, datt si sech zu hiren Neutralitéite bekennen, sech awer zu enger gemeinsamer europäescher Sécherheetspolitik bekennen. Et ass och eng Deklaratioun vun de Länner alleguer derbäi, déi „Une seule Europe“ heescht, wou einfach dra festgehalen gëtt, datt momentan

Verhandlung mat Bulgarien a Rumänien gefouert ginn en vue vun enger Adhésioun am Joer 2007, a wou och festgehalen gëtt, datt d'Türkei de Statut vun engem Pays candidat huet.

Zu 15 ass et schonn net einfach mateneen auszekommen, wéi soll dat Zesummeliwe schlussendlech zu 25 funktionéieren? Do huet dee vum Conseil vu Laeken aberuffene Konvent versicht eng Léisung a Form vun enger europäescher Verfassung ze ginn. Leider konnten dës Propositiounen vum Conférence intergouvernementale nach net zu Enn gefouert ginn, an dofir wäerten da bis op weiteres, d'Bestëmmunge gëllen, déi Enn 2000 zu Nice festgehalen goufen. Dofir kënnt dësem Traité, deem seng Resultater ëmmer als enttäuschend ugesi gi sinn, awer eng historesch Bedeitung zou, well et just dësen Traité schlussendlech war, deen et erlaabt huet eng Erweiderung virzehuelen.

Et war virgesinn, datt dësen Traité sollt den 1. Januar 2005 a Kraaft trieden. Well d'Erweiderung awer elo op den 1. Mee virgezu ginn ass, bedéngt dat, datt mer den 1. Mee net zu 27 Länner an der Europäescher Unioun si mä zu 25, an et hunn eng Partie Adaptatiounen virgehall mussen ginn. Esou wäert d'Kommissioun bis den 1. November zu 30 Kommissäre funktionéieren, well jiddereent vun deenen neie Länner e Kommissär bäikritt, fir dann nom 1. November zu 25 ze funktionéieren, wann déi nei Kommissioun do ass, déi aus de Wahlen vum Juni erausgeet, well jo déi grouss Länner op ee Kommissär verzichten hunn. Wéi et duerno virugeet, wäert d'Conférence intergouvernementale festhalen.

D'Bestëmmunge fir d'Europaparlament wäerten no de Wahlen vum Juni a Kraaft trieden. D'Europaparlament wäert da 732 Deputéierten zielen, vun deene Lëtzebuerg der sechs huet an net méi déi klengsten Zuel huet, well Malta der fënnf huet. Mä och hei bedingt et enger Partie Iwwergangsléisungen, well Bulgarien a Rumänien nach net derbäi sinn. Dofir mussen fir d'Period 2004 bis 2009 déi 50 Sätz, déi dësen zwee Länner zegutt kommen, ënnert all déi aner verdeelt ginn, mat Ausnahm vu Lëtzebuerg an Däitschland, deenen hir Zuel net geännert huet an herno och net méi héich ka sinn. Sollt Rumänien a Bulgarien allerdéngs virun 2009 bäikommen, da geselle sech zu deene 732 Deputéierten, déi do sinn, nach déi 50 vu Bulgarien a vu Rumänien.

Dat, wat fir d'Kommissioun an d'Parlament gëllt, gëllt natierlech och fir de Conseil. Hei gëllt och bis den 31. Oktober eng Iwwergangsregelung. Dat gëllt och nach nom 1. November, well da jo déi zwee Länner nach net derbäi sinn. Dat gëllt souwuel fir d'Pondération vun de Stëmmen, déi an enger éischter Phas 321 wäert sinn, an an enger zweeter Phas 384. Et gëllt egal wéi eng Minorité de blocage. Et gëllt awer och eng Majorité qualifiée, déi enger Majoritéit vun zwee Drëttel, respektiv der Halschent vun de Länner muss entsprechen, je nodeem et sech ëm eng Propositioun vun der Kommissioun, respektiv dem Conseil handelt. Doriwwer eraus kann dann och nach all Land kontrolléiere loossen, ob déi qualifizéiert Majoritéit och enger Majoritéit vun ongeféier 62% vun der Populatioun entsprécht.

Wat elo all déi aner europäesch Institutiounen ugeet wéi d'Cour de Justice, den Tribunal de première instance oder d'Cour des Comptes, fir nëmmen déi ze nennen, kritt all Land vun deenen zéng Länner e Vertrieder bäi. Bis d'Conférence intergouvernementale eppes Besseres fonnt huet, geet d'Rotatioun um Niveau vun der Présidence virun, an esou kënnt Lëtzebuerg dann an der éischter Halschent vun 2005 drun. Dat lescht Land, wat no dësem System wäert drukommen - esou ass festgehalen ginn - ass Finnland. Duerno

muss eestëmmeg um Niveau vum Conseil festgehalé gi wéi et virugeet.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, de Baitrëtt vun deenen zéng Länner zitt automatesch déi integral Acceptatioun vun de Kandidatelänner mat sech vun alle Rechter an Obligatione vum communautaire System a vu sengem institutionelle Kader. Si musse sech konform setze mat den Traitée selwer, mam gesamte Recht, awer och wat doraus dérivéiert, also mat allen Deklaratiounen, Resolutiounen, Accorden ënnert de Länner an Accorden och mat Drëtlänner.

Fir eng Iddi vun der Komplexitéit vun deem Exercice hei ze ginn, wollt ech drun erënneren, datt eleng den Acquis communautaire 80.000 Säiten ausmécht un Direktiven, Reglementer, Décisiounen, Positiounen a gemeinsamen Aktiounen, esou wéi se am offizielle Journal vun de Communautéite publizéiert gi sinn.

Et gëtt awer keng Regel ouni Ausnahm. Dofir hunn déi zéng Länner an deenen 31 Kapiteln, wou et ëm den Acquis geet, 250 Iwwergangsperioden zougestane kritt, fir hinne Schwierigkeeten ze vermeiden, déi drop zréckzeféiere wieren, datt hir administrativ Kapassitéiten ze schwach sinn, oder well se Investissementer mat sech bruecht hätten, déi hir Kapassitéite géifen iwwerschreiden oder ganz einfach, well déi sozial, wirtschaftlech a politesch Konsequenzen ze vill brutal sech op si nidderschloe géifen.

Alles an allem leien déi Iwwergangsperioden zwëschent 6 an 13 Joer. D'Moyenne allerdings läit bei 3 Joer. Si behandelen haaptsächlech siwe Kapiteln, wéi dee vun dem fraie Wuerverkéier, der libre prestation des services, awer och vun der libre circulation des capitaux, wou verschidde Länner eng Ausnahm zougestane kritt hunn duerch en Iwwergangsregime, dass Bierger aus der aktueller Unioun net kënnen un de Patrimoine foncier vun deene Länner ze schnell erukommen, virun allem u Résidences secondaires, respektiv u Landwirtschaftsflächen oder och Bëscher. Et sinn Ausnahmeregelungen dese Länner zougestane ginn a Saache Landwirtschaft, gradesou wéi um Niveau vun der Fiskalitéit, virun allem um Niveau vun den Accisé vun den Zigaretten, respektiv bei der TVA.

En anert Kapitel, wou relativ vill an awer och laang Iwwergangsperiode sinn, ass d'Ëmwelt. Dës haaptsächlech aus Käschtegrënn. D'Unioun huet allerdings drop gehalen, datt bei den neien Installatiounen déi aktuell Gesetzgebung direkt unzewenden ass.

Trotzdem huet sech d'Unioun am Fall vu méi gravé Verstéiss bei der Reprise vum Acquis communautaire dräi Clauses de sauvegarde ausgehalen. Eng Clause de sauvegarde économique générale, déi invoquéiert ka gi souwuel vun den aktuelle wéi och vun den neie Memberen, wann et zu schlëmme wirtschaftleche Perturbatiounen an engem Aktivitéitssecteur géif kommen. Zweetens, zwou spezifesch Clauses de sauvegarde, wou eng den europäesche Bannemaart betrëfft virun allem a Saache Lievensméttelsécherheet, an déi aner, déi géigesäiteg Unerkennung vu Justizdécisiounen um zivilen an och um pénale Volet.

An deenen Domänen schéngt et mer esou ze sinn, wéi wann eng Partie vun deene Länner do nach Nachholbedarf hätten. Déi Clauses de sauvegarde kënnen och nëmmen, laut Deklaratiounen, gëlle fir Obligationen, sou wéi se aus der Adhésioun erauszeliere sinn. En enger Deklaratioun vu sechs Länner ass och festgehalé ginn, datt déi Länner, déi et betrëfft, virdru musse gehéiert ginn.

Et ass dann och permanent, opgrond vun Evaluationsrapporten, de Suivi vun den Engagementer, wat d'Ëmsetzung vum Accord vum

Acquis communautaire ugeet, gemaach ginn, an zwar fir all Land sonner. Déi lescht Rapport si vum 5. November d'lescht Joer. Fir ze kucke wéi gutt déi zéng Länner bei der Ëmsetzung vum Acquis communautaire virukomm sinn, huet d'Kommissioun dräi Evaluationskategorien opgestallt, wat déi 31 Kapiteln an déi 140 Secteuren ugeet, ëm déi et hei geet.

Eng éischt Kategorie, fir ze kucken a wat fir engem Domän déi Länner prett sinn. Dat ass an deenen 140 Secteuren a 70% vun de Fäll de Fall. Eng zweet Kategorie, fir ze kucke wou méi intensiv Efforte musse gemaach ginn, dat ass a 27% vun alle Secteuren de Fall. Net zulescht, an dat ass déi drëtt Kategorie, déi, wou d'Situatioun sech als net esou gutt ugesäit a wou direkt Entscheedunge musse geholl ginn, fir datt des Länner um Dag vun der Adhésioun prett sinn. Dat sinn der 39 un der Zuel. Haaptsächlech handelt et sech bei deenen ëm Secteuren aus der Landwirtschaft. Méi spezifesch geet et hei ëm Obligationen aus dem sanitären, veterinären a phytosanitären Beräich wéi och ëm d'Asetze vun Agencen, déi d'Hëllefe solle kontrolléieren, déi un déi eenzel Länner do wäerte fléissen.

Et ass haaptsächlech Polen an d'Slowakei, déi déi meeschte Problemer bei der Ëmsetzung vum Acquis communautaire hunn. Et schéngt ze si wéi wa Slowenien dat Land ass, wat do am wäitste virukomm ass. Mä allgemeng gëtt awer ugehall, dass bis den 1. Mee de Gros vun deenen identifizéierte Problemer ka geregelt ginn.

Et ass och esou, dass déi zéng nei Länner vun Ëmfank un an der europäescher Wirtschafts- a Währungsunion deelhuefen an och de Gros vum Schengener Accord mussen unweisen. Si kréien hei net, wéi dat fir England an Dänemark de Fall war vis-à-vis vum Euro respektiv England an Irland vis-à-vis vum Schengener Raum, gestatt, hei net matzemaachen, allerdéngs ënnert der Konditioun, dass se d'Konditioun musse respektéieren. Dat heescht och, si mussen d'Kritäre vu Maastricht respektéieren fir an d'Währungsunion eranzekommen, an och si mussen deenen Dispositionen, virun allem wat de Contrôle op den externé Grenze vun der Unioun ugeet, nokommen, si mussen och de Schengener Informationssystem iwwerhuelen. Bis dohinner gëllen déi aktuell Aussegrenzen, a fir hiren Obligationen op den neien EU-Grenzen nozekommen, kréien des Länner dann och massiv Ënnerstëtzung.

Den Élargissement rëfft awer och bei enger Partie Leit - bei eis och - Ängschten an Onsécherheiten ervir, duerch d'Tatsaach bedéngt, dass den nationale Räichtum an deene Länner, déi bäikommen, méi niddreg ass, an dass d'Lein wesentlech manner héich si wéi dat bei eis de Fall ass. An da gëtt natierlech gefäert, dass den Zoulaaf vun Aarbechter, déi aus deene Länner do kommen, en Drock op den Aarbechtsmarché an deene 15 Länner, déi elo an der Unioun sinn, hei géif ausléisen. Allgemeng gëtt awer de Risiko vun enger wirtschaftlech a sozialer Destabilisatioun fir kleng gehalen, an trotzdem huet d'Unioun sech awer eng Iwwergangsperiod hei ausgehalen, wat dann awer och misst duergoe fir sech deem Problem, sollt et dann iwwerhaupt ee ginn, ze stellen.

Och wa vum 1. Mee un d'Leit aus deenen zéng neie Länner vum fraie Persounverkéier kënnen profitéieren, gëllt dat net fir déi bezuulten Aarbechter. Hei gëllt eng Iwwergangsperiod vu siwe Joer. Allgemeng gëtt awer ugehall, dass d'Flux-migratioun sech a Grenze wäerten halen. Zu deene 700.000 Ressortissanten aus deenen zéng neie Länner, déi haut schonn an der Unioun schaffen, sollen ongeféier zwou Milliounen dobäikommen, an et schéngt ze sinn, wéi wa

sech 80% géife wëllen an Éisträich oder an Däitschland ophalen. Et ass och dofir, firwat dass des zwee Länner drop gehalen hunn, dass eng Iwwergangsregelung soll agefouert ginn. Zweek Joer nodeems dass d'Adhésioun a Kraaft trëtt, also vum 1. Mee u vun deem Joer gëllt dat nationaalt Recht. No deenen zwee Joer kann ee sech eng Iwwergangsperiod vu weideren dräi Joer froen, wann ee mengt et géif nach e Risiko fir säin Aarbechtsmaart bestoen, an no deenen dräi Joer kann een, wann ee Kraaftperturbatiounen um Aarbechtsmaart fäert, dann nach eemol zwee Joer nokréien.

Lëtzebuerg gesäit a sengem Aarbechtsrecht keng Restriktiounen fir d'Aarbechter aus den europäesche Länner vir, dofir musse mer, wa mer wëllen eppes un deser Situatioun änneren, reglementéieren respektiv légiféréieren. Esouwäit wéi mir d'Regierung héieren hunn, wëll se och dovunner Gebrauch maachen. Wéi dat konkret ausgesäit, wäert jo wuel den Aarbechtsminister eis en Donneschdeg soen, wa mer déi grouss Immigrationdebatt hunn, där hire Rapport deser Problematik jo e ganzt Kapitel reservéiert huet. Wéi vill Leit aus deenen zéng Länner aus Osteuropa hei schaffen, geet aus deem Rapport net ervir, aus Osteuropa allgemeng sinn der 1.542 mat engem Permis A hei, 403 mat engem Permis B, 496 mat engem Permis C. Ech weess net ob dat sech elo op déi zéng Länner beschränkt oder ob dat nach aner Länner begräift.

En zweete Problem mat der Onsécherheet ass bedéngt duerch d'Landwirtschaft. Obschonn nach haut ganz vill Leit an deenen zéng neie Länner an der Landwirtschaft schaffen, ass des Main-d'oeuvre awer oft weineg qualifizéiert, an dofir leit d'Landwirtschaft och ënnert enger schwacher Produktivitéit. Alles an allem mécht d'Landwirtschaft 4,3% vum PIB vun deene Länner do aus, bei enger Populatioun, déi awer nach bei 14,4% läit vun deenen, déi an der Landwirtschaft schaffen. D'Agrarfläch vun der Unioun hëlt ëm 29% zou, wat 38 Milliounen Hektar entsprécht. Polen stellt mat 19% vu Leit, déi an der Landwirtschaft schaffen, de Gros vun deser Populatioun duer. Hei muss een dann och ënnersträichen, dass 80% vun de polnesche Bauere gréissten-deels Familljebetriber sinn, mat en moyenne manner wéi fënnf Hektar.

Et muss een och soen, dass niewent der Produktivitéit de Rendement an der Landwirtschaft vun deene Länner do ganz schlecht ass, an dass déi Produkter, déi do erauskommen, ganz oft net vun enger allze héijer Qualitéit sinn a se doduerch och konsequenterweis net schrecklech attraktiv a konkurrenzfähig sinn. Dofir ass et och normal, dass d'Europäesch Unioun zënter 1992 méi Agrarprodukter an déi Länner do exportéiert wéi mir der vun hinnen importéieren. Well bal de Gros vun deenen Exploitationen haut nach Selbstverbraucher sinn, an hir Revenuë ganz oft aus sozialen Transferté bestinn, wär et och net gutt, wann déi Revenuen do kënschtlech duerch Agrarhëllefen ze vill dotéiert géife ginn. Doduerjer, awer och duerch budgetär Ursaachen ass déi déiert ginn, déi direkt Hëllefen un d'Bauern aus deenen zéng Länner anescht ze verdeelen, nämlech esou dass si am éischte Joer nëmme 25% kréie vun deenen Hëllefen, déi d'Bauere bei eis hei kréien. Dat geet da progressiv erop bis déi Hëllefen dann 100% kënnen ausmaachen am Joer 2013.

D'Länner, déi eenzel vun deenen zéng Länner, hunn awer d'Recht zougestane kritt, national Complémenten ze bezuelen. Déi sinn dann

awer och no uewe begrenzt, zum Beispill an deem Joer op 55% vun deenen Hëllefen, déi eis Baueren hei kréien. Do doniewent kënnen déi Länner och nach an der Period vun 2004 bis 2006 Hëllefen un d'Landwirtschaft ausbezuelen, déi aus europäesche Strukturfonge kommen. Alles dat wäert awer och dozou féieren, dass, bedéngt duerch d'Restrukturatioun vun den Exploitationen, d'Main-d'oeuvre an der Landwirtschaft ofhëlt. Esou gëtt allgemeng domat gerechent, dass tëschent 800.000 an 1,7 Milliounen landwirtschaftlech Aarbechter dese Sektour bis 2009 verloosse wäerten an dann eng aner Aarbecht an engem anere Sektour musse fannen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, alles huet säi Präis, och des Adhésioun. Déi budgetär Konsequenze fir d'Europäesch Unioun loosse sech an zwou Perioden opdeelen: Déi éischt Period ass déi vun 1990 bis 2003, wou vun der Europäescher Unioun iwwert dee Programm, deen den Numm „Phare“ huet a wou et éischters ëm d'Rekonstruktioun vun de Länner Polen an Ungarn geet, wat natierlech och herno fir déi aner Länner gëllt, 6,7 Milliarden Euro bezuelt gi sinn.

Zu deem Programm „Phare“ kommen nach zwee aner Programmen, vun deenen d'Hëllefe gréissten-deels un d'Landwirtschaft an un d'Ëmwelt an dese Länner hei gefloss sinn an enger Héicht vun 13,2 Milliarden. Et sinn also an de Joren 1990 bis 2003 ëm déi 20 Milliarden un des Länner iwwerwise ginn. An der Period vun 2004 bis 2006 huet d'Europäesch Gemeinschaft sech engagéiert fir 41 Milliarden Euro un Hëllefen ze engagéieren, ausbezuelt wäerten an deenen nächsten dräi Joer allerdéngs nëmme 27,8 Milliounen ginn. Wann een dann d'Contribution vun deenen neie Staten un de communautaire Budgete mat 14,7 Milliarden an der Period elo vum 1. Mee vun deem Joer bis den 31. Dezember 2006 ewechrechent, dann hunn déi zéng Länner en Nettosolde vun 13 Milliarden kritt. An et ass och dofir gesuergt ginn, dass keent vun deene Länner do soll manner erauskréie wéi et effektiv an d'Europäesch Unioun erabezuelt.

Wann een alles dat vun Hëllefen zesummenzielt, déi engagéiert gi sinn, kënn een an deene 17 Joer vun deem ganze Prozess, dat heescht vun 1990 bis 2010, op 70 Milliarden Euro. Dat ass wuel en imposanté Chiffer, et ass allerdéngs alles an allem net méi wéi 1% vum Produit national brut vun der Unioun vum Joer 1999 oder et entsprécht enger järelecher Dépense vun en moyenne ongeféier 0,005% vum nationale Räichtum an der EU an all dese Joren.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, och wa mat deser Erweiderung Lëtzebuerg bevölkerungsméisseg net méi dat klengste Land wäert sinn, huet Lëtzebuerg ëmmer vun Ëmfank un den Erweiderungsprozess ënnerstëtzt, huet awer och ëmmer drop gehalen, dass den Acquis communautaire sollt respektéiert ginn.

Esou war et wéi op Lëtzeburger Initiative hin 1997 den Erweiderungsprozess a Bewegung komm ass, wéi proposéiert ginn ass, separat mat sechs Länner Adhésionsverhandlungen ze féieren, dass d'Länner och duerno solle separat evaluéiert ginn an datt kee Baitrëtsland muss méi bezuele wéi et erauskritt. Zu Lëtzebuerg war och d'Différenciatioun, d'Flexibilitéit an de Monitorage als Verhandlungsprinzipie festgehalé ginn. Lëtzebuerg huet och gläichzäiteg seng bilateral Relatiounen mat dese Länner ausgebaut an esou huet den Handel mat deenen zéng Länner en Zouwuess vun 300% an deene leschten zéng Joer kennt. Et ass och dat d'Ursaach, firwat Lëtzebuerg zu Prag d'lescht Joer eng Ambassade opgemaach huet. Et ass sécher net déi lescht. Et ass och virgesinn eng zu Warschau

deemnächst oder an nächster Zäit opzemaachen.

Här President, Dir Dammen an Dir Hären, an der Vergaangenheet hunn all Versich, Europa mat Gewalt, also mat Kricher zesummenzeféieren, feelgeschloen, an dofir ass d'Geschicht vun Europa och eng Geschicht vu Kricher. Des kéier fonctionnéiert dat Ganzt op eng friddlech an dobäi och nach demokratesch Aart a Weis, a well et dann elo endlech esou wäit ass, datt mer fir d'éischt an eiser laanger europäescher Geschicht d'Gleeënheet hunn aus eiem europäesche Kontinent en eenzege Stabilitéits-, Friddens- a Prosperitéitsraum ze schaffen, zu deem sech och 93% an enger Ëmfro vun engem Eurobarometer bekennen, wat jo och d'Zil vun deem Traité ass, gesinn ech an deem Fall hei och net, wien eppes géint dese Projet am Numm vu wat a mat wat fir engen Argumenter kéint hunn. Dofir géif ech lech och bieten deem Gesetz an domat och deem Traité, mat alle Feeler an allen Onperfektiounen, déi en huet, Är Zoustëmmung ze ginn a soen ech lech merci fir d'Nolauschteren.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Als éischten Diskussiounsriedner ass den Här Claude Wiseler agedroen. Den Här Wiseler huet d'Wuert.

Discussion générale

M. Claude Wiseler (CSV). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, mir hunn eng Zäit dofir gebraucht den Accessiounsvertrag vun deenen zéng neie Memberstaten zur Europäescher Unioun hei an de Plenum ze bréngen. Elo kréie mer den Text nach esou gestëmmt, datt um 1. Mee, dem Baitrëtsdatum vun deenen Neien, och zu Lëtzebuerg all legal Viraussetzunge fir d'Opnam vun nobäi 100 Milliounen Europäer aus der Mëtt, aus dem Süden an dem Oste vun eiem Kontinent an d'Unioun geschafe sinn.

Ech soen dem Rapporteur merci fir seng schréfflech a mëndlech Duerstellung vun dem Accessiounsvertrag, déi keen Detail ausgeloo ass. De Kollege Calmes huet all Technicalities vum Text gradesou belicht wéi seng eigentlech Geschicht zënter dem Ëmfank vun den 90er Joren an hien huet duergeluecht, wat genee duerch de Vote vun deem Projet geschitt.

Well am Fong ass den Text technesch an niichter juristesche gekuckt e Gesetzesprojet wéi en aneren, dee vun der Regierung depouéiert, vum Statsrot aviséiert a vun der Chamber gestëmmt gëtt. Politesch awer, um Niveau vun den Idien, der Symbolik an der historescher Bedeitung vu politeschen Entwécklungen ass de Virgank, dee mer haut wëlle gesetzlech begleeden, ouni Beispill an der europäescher Geschicht. En ass eenzegearteg an am eigentleche Sënn vum Wuert epochal.

Zéng nei Memberstaten trieden der Europäescher Unioun den 1. Mee 2004 bäi. Vun deenen zéng sinn der zwee - Zypern a Malta -, déi déi ekonomesch Viraussetzunge fir esou e Baitrëtt scho méi laang erfüllen an déi duerch politesch Partikularitéiten, op déi ech nach zréckkommen, bis haut net de Baitrëtt haten. Déi aner aacht si Staten, déi, wann d'Geschicht am Joer 1950 eriwuer gewiescht wär, ni méi an der aler europäescher Kultur- a Wäertgemeinschaft matgespillt hätten. Sechs vun deenen aacht Staten huet et 1950 iwwerhaupt net ginn. D'Tschechien an d'Slowakei waren déi zwou federéiert Republiken vun der sozialistescher Tschechoslowakei. Slowenien war eng jugoslawesch Deelrepublik an Estland, Lettland a Litauen haten hir Onofhängegkeet 1940 duerch de sowjeteschen Amarsch verluer a waren zënterhier Sowjetrepubliken, Fënstercher um gigantesche Sowjeträich um baltische Mier, der Ostsee op där hirer anerer Säit d'Mënsche fräi waren.

De Băitrëtt vun deenen aacht mëtel- an osteuropäesche Staten, déi den 1. Mee zou eis stoussen, während zumindest Rumänien a Bulgarien méi spéit kënnen nozéien, ass e Virgank, deem am Joer 1950 onvirstellbar war. E puer Joer virdrun, wéi den Zweete Weltkrich eriwwer war, haten dräi grouss Männer vun hirer Zäit op internationale Sigerkonferenzen decidéiert den europäesche Kontinent géif an zwee gedeelt. Dat war an hiren Aen an no hirem Wëlle keen temporairen Arrangement, mä en definitiv. Déi östlech Halschent vun eise Kontinent sollt an déi immédiate Aflosszon vun der Sowjetunioun kommen, ouni déi Nazi-Däitschland net geschloe gi wär an ouni där hir enorm mënschlech Affer tëschent 1941 a 1945 déi europäesch Geschicht vun deemools anescht verlaaf wär.

Mä well et d'Konferenze vun Teheran, Potsdam, mä virun allem vu Yalta gouf, well d'Naziräich a Schierbele louch an d'Sowjetunioun hiren Undeel un der Neuordnung vun Europa agefuert. Europa, sou wéi mir an eis Elteren et jorzéngtelaang kannt hunn, huet zu Helmstedt, zu Hof, zu Wien an zu Helsinki opgehalen. Hannert dese Stied hunn Europäer gewunnt, déi mer net méi kannt hunn a si eis net méi. Hannert der däitscher Zonegrenz, hannert der Grenz vun der Tschechoslowakei an Ungarn louch eng aner Welt, eng Welt vu permanente militäreschen Opmaersch an Amaersch, vun Onrecht, Zensur, Ligen a Qualen.

Dosende vu Milliounen Europäer haten zwar Aarbecht an eng Wunneng, mä keng Rechter a keng Fräiheet. Dosende vu Milliounen Europäer, déi Europäer, déi mer den 1. Mee nees definitiv an eiser Mëtt begreissen, hate keng Perspektiv am Liewen ouni Participatioun um System, dee se regéiert huet: Ouni Kollaboratioun keng Ausbildung, kee Studium, keng interessant Aarbechtsplaz, ouni politesch Verlässlecheit, ganz sécher kee Pass, keng Auslandsreisen a keng friem Bicher, Placken oder Kassetten.

Hannert där Grenz, déi dräi mächtige Männer als eng permanent an eiweg agericht haten, goufen et keng Beatles, keng Rolling Stones a keng Doors. Wann 1968 och am Osten eng Revolt lassgong, stoung dohannert net eng Systemwend mat méi biergerleche Fräiheeten an dem Iwwerwanne vum alen Obregkeetsstat wéi bei eis, mä Panzeren, Ennerdréckung an Doud. Nach an den 80er Jore vum leschte Jorhonnert, viru 15 oder 20 Joer, hätt ee kënnen mengen, datt dat géif fir ëmmer esou bliwen. Mä et blouf net esou. An datt et net esou bliwwen ass, ass an alleréischer Linn dem mënschlechen Drang no Fräiheet, dem Striewen no Selbstbestëmmung ze verdanken. Natierlech hu politesch Décisiounen am Osten an am Westen eng Roll gespillt, ier 1989 un der éisträiches-ungarescher Grenz mam paneuropäesche Picknick de Prozess a Gang koom, dee Mauren, Zénk a Grenzen tëschen Osten a Westen ofgerappt an zerstéiert huet an deem e Kontinent erëm ootme gelooss huet.

Mä a leschter Analys war et de Courage an den net méi ze bezähmende Wëlle vu Milliounen a Milliounen Europäer an der Mëtt an am Oste vun eise Kontinent, déi si nees fräi gemaach huet. Mir am Weste schëlden hinne fir des historesch Leeschtung, fir desene epochalen KRAFTAKT bleiwende Respekt an, ech muss och soen, Unerkennung.

Al europäesch Kulturstied goufen no 1989 erëm fräi. Prag, Budapest,

Bukarest, Sofia, Berlin, Warschau waren net méi nëmme Satellitë vu Moskau, déi de richtige Sowjetsozialismus un d'Bierger vun hire Länner weidergestrahl hunn, mä frësch opliwend Zentre vu biergerlechem Engagement, vu Konscht, Kultur an ekonomeschen Neufäng. Wichteg Plaze vun der europäescher Geschicht konnten hir fréier Bedeitung zrécksiche goen, konnte sech nei aschreiw an d'Buch vun den Europäer, vun allen Europäer, un deem d'Mënschen an där Géigend vun der Welt zënter Dausende vu Jore schaffen. Lues a Lues hunn eng Véirelsmilliard Leit tëschent Schwin a Wladiwostok, tëschent Tallinn a Burgas hir Eier an hire mënschleche Wäert erëmfonnt, si goufen erëm Acteuren an net méi Objekten vun der Geschicht.

Vum Duerchschnede vum Grenzzonek bei Sopron den 19. August 1989 bis zum Anhuele vum sowjetesche Fändel um Kreml Chrëschtdag 1991 hat während gutt zwee Joer de Wand vun der Fräiheet duerch déi östlech Halschent vun eise Kontinent geblosen. Nei Staten hu sech gegrénnt. Staten, déi et entweder fréier scho gouf an déi besat an anektéiert gi waren, a Staten, déi hiren éischten Oprëtt op der Weltbühn gewot hunn. Ëm hire Băitrëtt zur Europäescher Unioun geet et haut. Et geet ëm den 1. Mee.

Et war vun 1989 u kloer, dass de Befreiungsprozess, deem am europäeschen Osten engagéiert war, mëttel- oder laangfristeg zur Membership an der Europäescher Unioun, an der Unioun vun allen Europäer sollt a géif féieren. A gutt zwee Méint gëtt einstweil fir bal honnert Milliounen Europäer aus der Mëtt an dem Oste vun eise Kontinent d'Europäesch Unioun eng gräifbar, fillbar, spierbar a liefbar Realitéit.

Här President, et kann een net richtig an net ugemooen iwwert d'Erweiterung vun der Unioun den 1. Mee schwätzen, déi fir de Rescht déi gréissten Erweiterungsronn an der europäescher Integratiounsgeschicht ass, ouni déi eenzel nei Länner ze belichten, sech mat hinnen ausenaner ze setzen a sech a se eranzedenken.

Ech wëll dat evidenteweis net mat allen zéng Länner maachen - obwuel ech et awer am Fong am léifste géing maachen, well alleguer déi zéng Länner hu se eng Geschicht, déi sech an den europäesche Kader, an den europäesche Kontext an an d'europäesch Werden a Ginn, wäitgehend an déif eraschreift. Ech maachen et just ganz kuerz. Dräi vun deene Länner si kleng Länner, wat och sënnebildhaft dofir steet, datt dat nei Europa, dat ganz Europa vum Joer 2004, eent vu klengene Staten ass, vu klengen Natiounen am wesentlechen, wat no enger gemeinsamer politescher Zukunft sicht, ouni seng national Wuerzelen dobäi wëllen opzeginn.

Just e puer Wieder iwwer Litauen. E Land wat op eng Geschicht vu jorhonnertelaanger Eegestaatlecheit zréckkuckt, gëtt den 1. Mee Member vun der Unioun. Déi Litauer, déi zënter 1250 Groussherzog vun hirem Land waren, souzen am Ufank vun der Neizäit op engem litauesch-polneschen Troun an hunn e Räich regéiert wat am europäeschen Nordoste souguer bal d'Wieder bestëmmt huet. D'Unioun mat Polen huet bis 1795 gedauert an ass eréischt zu napoleonescher Zäit gebrach ginn.

Litauen war 1918, grad wéi déi zwee aner baltesch Staten, Lettland an Estland, och als onofhängeg Republik reconstituéiert ginn, nodeems et laang Zäit zum russeschen Zareräich gehéiert huet. No gutt 22 Joer Staatlecheit goufen dann déi baltesch Republike vun der Sowjetunioun anektéiert. Litauen ass d'Land vun der Bernsteinküst, e Land wat eng Sprooch huet, där hir Originë sech an der Urzäit vun der indoeuropäescher

Linguistik verléieren; an a Litauen huet sech geographesch den Ufank vum Enn vun der Sowjetunioun ugesidelt.

Et war zu Vilnius, wou am Joer 1991 d'Leit massiv op d'Strooss gaange sinn, fir géint d'sowjetesch Oppressioun, d'Zwangsrussescheit an de wirtschaftlechen Néiergang vun deem stierwenden Imperium ze protestéieren. Um sou genannte Blutsonndeg zu Vilnius huet de Michail Gorbatschow - trotz all deenen Hoffnungen, déi déi westlech Welt an hie gesat hat - gewisen, datt hien net méi verstanen huet, wat d'Volleken an d'Mënschen um Territoire vu sengem rissege Räich géing bewegen an undreiw. Hien huet näischt géint den Opmarsch vun der sowjetescher Panzeren zu Vilnius ënnerréiert. Eng gutt dose Leit si bei deser Aktioun vun der Arméi ënkomme an dat war déi Dréps, déi dat sowjetesch Faass zum definitiven an onwidderrufflechen Iwwerlaffe bruecht huet. An et waren d'Litauer, déi nëmmen zu dräi Milliounen sinn, déi dese Prozess maassgeblech ugedriwwen a gestéiert hunn.

Déi Litauer, déi mir den 1. Mee an eiser europäescher Mëtt begreissen, hunn dat kommunistesch Sowjeträich op den Tipp vun der Geschicht geschéckt; an zwar ënnert der Opwendung vun hirem eegene Läif a Liewen, fir d'Fräiheet, fir d'Demokratie a fir d'Onofhängegkeet. D'Litauer si grouss Europäer. Mir kënnen hounfreg sinn, Litauen als neie Member vun eiser Unioun ze begreissen. A mir fannen a Litauen och eis selwer erëm; déi geographesch Mëtt vun eise Kontinent läit nämlech do, e bëssen iwwert der Hauptstadt Vilnius. Do ass een - och wann hei Leit et komesch kënnen fannen - am eigentleche Sënn vum Wuert matsen an Europa.

Slowenien - just kuerz - e Land vun 20.000 km² mat knapps zwou Milliounen Awunner. Slowenien huet zum éisträich-ungaresche Räich gehéiert, seng Hauptstadt Ljubljana gesäit e bëssen aus wéi Wien am Klengen. Et war dat aalt Kärnten, dat slawesch Kärnten, wat a Vergiess geroden ass, well desene Numm just nach vun dem südlechen éisträichesche Bundesland gefouert gëtt. Obwuel Slowenien als sollecht eigentlech ni eng eege Staatlecheit besäit, déi sech ausserhalb vu gréisserer politeschen Entitéiten ugesidelt huet, waren d'Slowenen 1991 ganz sécher, datt se esou eng Staatlecheit wëilten a mat den Attributen dovunner géngen eens ginn. D'Arméi vum zerfalende Jugoslawien krut dese Wellen net gebremst; et gong hir am äussersten Norde vun der aler Federatioun och net ëm genuch, fir zu deene groussen Moyenen ze gräifen. De Krich ëm Slowenien war no dräi Deeg eriwuer an d'Arméi ass ofgezunn - einfach esou. Slowenien war op eemol fräi.

Et gouf deemools, an nach bis viru kuerzem, vill iwwert dës kleng Land geschwat - meeschten net am Positiven. Kaum een hei an der Géigend wusst, datt Slowenien och zu jugoslaweschen Zäiten ni seng eigentlech Orientéierung a Richtung Westeuropa verluer huet a seng Points de repère ëmmer méi zu Wien an zu Roum - an den Hauptstied vu sengen direkten Nopeschlänner - louchen, wéi zu Belgrad. Kaum ee wusst vun der Sidérgie am Norde vu Slowenien, zu Jesenice a ronderëm, déi eng grouss innerjugoslawesch Migratioun ugezunn huet, well se d'Fundament vum Wuelstand, vun der nördlecher Republik vun der Federatioun war. Kaum een, dee mol an Istrien an d'Vakanz gefuer ass, war sech deemools bewosst, datt een enzwousch anescht kéint si wéi just a Jugoslawien. A kaum ee Mënsch wusst, datt och an deem,

wat Jugoslawien genannt gouf, en anere Wand geblosen huet, wéi am Rescht vun deem, wat mer Ostblock déi Zäit genannt hunn.

Slowenien huet an deene leschten dose Joren e bemierkenswäerte Parcours absolviert. Seng wirtschaftlech Dynamik ass nennenswäert méi staark, wéi déi meeschten Ekonomien vun den aktuellen EU-Memberstater. Slowenien huet um Niveau vun der Pro-Kapp-Wirtschaftsleeschtung verschidde Länner schonn iwwerholt. Et ass e Land mat Leit, déi wëlle weiderkommen. Et ass e Land an deem Friemsproochen, wéi bei eis zu Lëtzebuerg, enseignéiert ginn, wou Englesch, Däitsch an Italienesch geschwat gëtt. Slowenien ass vu Lëtzebuerg - wann ee mam Auto firt - net mol 1.000 km wäit ewech. Et ass sech ze wënschen, datt vill Lëtzebuerger dese Wee an deene Joren déi kommen mol op sech huelen, fir hiren neie slowenesche Matbesëtzer vun europäeschen Haus ze begéinen. Et si Leit vun deene mer eppes kënnen léieren.

Mä lescht Beispill ass Zypern. E Land wat net am europäeschen Nord- oder Südoste läit, mä eigentlech zimlech wäit aus de Féiss läit - europäesch betruucht. E Land am Mettmier, op engem Breedegrad dee sech östlech vun Istanbul befënt, also do wou d'Puriste vun enger gewëssener Uniounsgeographie schonn Asien vermuten.

Zypern ass e kleng Stat, wéi mir, dee getrennt ass. D'Republik Zypern ass eng floréierend Finanzplaz an zitt dat Wesentlech vu sengen staatlechen Revenuen aus der Finanzindustrie an dem Tourismus. Zypern ass déi Plaz, wou den europäeschen Okzident den europäeschen Orient begéint. Den europäeschen Orient, dat ass e Begrëff dee scho bal verluer wäert goen, well kaum nach Upake bestinn, fir e fest ze maachen - ausser op Zypern. A well den europäeschen Orient e wichtege Deel vun der europäescher Geschicht an Identitéit ass, ass déi zypresche Membership an der Unioun och esou wichteg an esou symbolträchteg. Zypern ass net iergendeen neie Member, deem och manner wéi eng Millioun Awunner zielt, mä et ass eng kontinental Schnëttstell tëschent Aflosssphären, wéi se an der Vergaangenheet, an deels och nach an der Géigewaart, funktionéieren.

Dës Realitéit ass fundamental europäesch, well se ëmmer esou an engem Deel vun Europa gelieft gouf an et ass wichteg, datt se haut bannent der Unioun eng Reflexioun fënn, déi et wäert erlaben - wéi de Premier kierzlech an Nordostgriichenland gesot huet - méi e wäite Bléck no Osten ze werfen, wéi een dat vun eiser eegener geographescher a kultureller Perspektiv ka maachen.

Vill Leit stelle sech d'Fro, ob net alles ze schnell geet, ob mer esou eng grouss Erweiterung an engem Coup packen, ob mer net méi Schwieeregkeete kréie wéi mer der bewältege kënnen. Mä muss ee sech net och eng Kéier d'Fro stellen, ob des Erweiterung net eng risseg Chance ass. Zéng nei Länner, mat verschiddenen historesch Weeër, oft anere Kulturen, komme bäi an dat ass a mengen Ae sécherlech eng Äntwert op e groussen Deel vun den ideologeschen a strategesche Problemer, déi an deene leschte Jorzéngten a Jorhonnerten Europa ëmmer an ëmmer erëm duerchernee gehäit hunn.

Jorelaang war d'EU fir déi Länner e Symbol fir Fräiheet a Gerechtegkeet. Dauernd ass hinne versprach ginn, datt se eng Kéier fräi an d'Unioun géngen opgeholl ginn. Dat Versprechen net anhalen géng sécherlech bedeuten Hoffnungen ze zertrëppelen an d'Vereenegung vum Kontinent fir Jorzéngten ze verschieben.

D'Kandidatländer, déi säit dem Fall vun der Mauer 1989 fräi vum

sowjetesche Regime sinn, hu säit hier impressionant Effortë gemaach, fir politesch Strukturen nei ze definéieren, fir e parlamentaresche System anzeféieren, fir d'Interdependenz, d'Transparenz an d'Effektivitéit vun hirem Administratioun ze garantéieren an haaptsächlech fir eng planifiéiert Economie zu enger Maartwirtschaft ëmzefungéieren.

Dat ass sécher nach net alles total ofgeschloss. Mä alles weist drop hin, datt hei vun deenen zéng Länner eng enorm Aarbecht geleescht ginn ass a geleescht gëtt. Déi zéng nei Memberstater erfëllen haut déi wesentlech ekonomesch a politesch Kritären an hunn a kuerzer Zäit en enorme Wee - deem 1989 keen hinnen zougetraut hätt - zréckgeluecht.

Wat kascht dat Ganz? Och eng Fro, déi ëmmer an ëmmer erëm gestallt gëtt. Déi éischt Äntwert op déi Fro, dat ass kloer an däitlech déi, datt Fridde kee Präis huet. D'Solidaritéit, déi hei muss spillen, ass d'Basis vun der Unioun a wäert och hëllefen déi Ongläichheeten, déi haut sécher bestinn, sou schnell wéi méiglech aus der Welt ze schafen. Dat hëlleft eis zesummenzewuessen a mécht et all Dag méi onméiglech eis erëm ausereen ze dreiw.

Den Här Calmes huet iwwert déi prezis Chiffere geschwat; ech ginn net weider drop an. Ech wëll schlussendlech just nach soen, datt ee muss wëssen, datt eng Net-Erweiterung och hire Präis hätt. D'Scheitern vun der Erweiterung géng sécherlech an deene Länner d'wirtschaftlech Emstrukturéierung, d'auslännesch Investissementer an deen ekonomeschen Opschwonk staark bremsen. Dat kéint zu Onstabilitéit an Onsécherheet féieren. Wichteg Dossier, wéi d'Bekämpfung vun der organisierter Kriminalitéit an der illegaler Immigratioun, géinge riskéiere keng Prioritéit méi ze sinn.

Mir sinn haut an enger globaliséierter Welt an an deem Kontext ass eng erweidert Unioun sécher eng Chance. Op där enger Säit ass den internen ekonomesche Benefiss enorm, well den interne Marché sech wesentlech vergréissert. D'EU, mat sengen zéng neie Länner, wäert déi drëtgréisst Bevölkerung vun der Welt hunn; 450 Milliounen Awunner, 3,9 Milliounen km². D'Unioun wäert wirtschaftlech e Ris ginn, a besetzt och nach déi zweet Reservewährung vun der Welt. Dat ass an deser globaliséierter Welt wichteg, well et gëtt eis d'Méiglechkeet fir eng éischt Plaz an der Weltpolitik ze spillen an domat eis Ideale vu Fräiheet a vu Fridde méi staark ze maachen. Mä dofir muss mer et nach fäerdeg bréngen, eis ege Strukturen definitiv ze festegen an eis déi nei Constitutioun, déi mir onbedéngt brauchen, ze ginn. Och wann dat 2003 net gelongen ass, sinn d'Chancen heivir nach net verspillt.

Als Lëtzebuerg hu mer hei eng wichteg Roll ze spillen. Eis Crédibilitéit a Saachen Europapolitik hängt ouni Zweifel dovunner of, datt et fir jidderee vun eise Partner dorausse kloer ass, dass dat Bekenntnis zu Europa eent ouni Hannergedanken a vu wierklecher an déiwer Iwwerzeugung ass.

Här President, des Elementer wollt ech an d'Diskussioun erabréngen, well se méi wichteg, méi wissenshaft fir den Erweiterungsprozess sinn, dee mir erliewen, wéi d'Klausel vum Accessiounsvertrag. Den Traité ass Droit, e besteet aus Regeln, ouni déi et zwar net geet, mä déi e gréisseren Zweck ze erfëllen hunn, wéi sech selwer ze dengen. D'Erweiterung ass eppes Lieweges, hei geet et ëm Leit, ëm 100 Milliounen Europäer, ëm Europa an dat, wat mer als kontinental Gemeinschaft haut sinn a muer wëlle ginn.

Et geet awer och ëm den Émgang mat deenen neie Membere vun europäesche Club. Den Traité gesäit beim fräie Verkéier vun der

Persounen - an et ass schonn ugeschwat ginn - eng maximal Iwwergankszäit vu siwe Joer vir, während där déi aktuell Memberstate kënnen wäitgehend déi Restrictiounen beim fräie Persouneverkéier bäibehalen, déi se och haut applizéieren.

Déi siwe Joer hunn net eng Tranche, mä dräi Tranchen. Eemol zwee Joer fir den Ufank, dann dräi Joer, während deenen op Deklaratioun vun de Memberstate vun haut weider Restrictiounen kënnen applizéiert ginn, an dann nach eng Kéier zwee Joer, déi e Memberstat kann notzen, wann en der Kommissioun kann duerleeën, dass völeg Fräizüegekeet vun deenen nielen Uniounseuropäer géif zu schwéier weiede Perturbatiounen op sengem Aarbechtsmaart féieren. Lëtzebuerg wäert déi zwee éischt Joer notzen an dat, mengen ech, haaptsächlech aus zwee Grënn.

Éischstens ginn dës zwee Joer vu villen, bal alle Memberstate genotzt, a wa just mir se net géifen applizéieren, dann hätte mer eventuell mat enger Zort vun Aawendungsdruck ze rechnen; souguer wann dat nëmmen e puer dausend Leit wären - well Lëtzebuerg ass kleng - kéint dat eis äusserst grouss Schwieregkeete maachen.

An zweetens soll awer och gemeinsam an där ganzer heuteger Unioun dofir gesuergt ginn, dass mer e Message an déi nei Memberstate schécken, dee seet, dass et wichteg ass, do ze bleiwen, do seng Hand unzepaken, do matzëhellen, fir dass et weider no uewe geet. Et soll also queesch duerch d'Unioun eng gréisser Migratiounswelt vermiede ginn, am Intérêt vun alle Memberstaten, deenen alen an deenen nielen.

(M. Niki Bettendorf prend la Présidence)

Mä loosse mer eis näischt virmaachen, kee Mënsch verléisst wirklech gär seng Heemecht. Scho guer net dann, wann et do besser weidergeet, wéi op anere Plazen op déi ee kéint goen. D'Leit a Slowenien waarden net just drop auszewandern, d'Leit an Estland wëlen net just dréngend aus hirem Land eraus. Natierlech gëtt et ëmmer Migratiounen, och an der aktueller Unioun, an déi wäerten och an der vergréisserter net ofhuelen, mä unzehuelen, Milliounen vu Mëttele- an Osteuropäer hätten de ganzen Dag soss näischt ze dinn, wéi drop ze waarden endlech kënnen an de Westen ze plënnere, ass falsch. Wien déi Länner kennt, ëm déi et geet, weess wat fir eng wirtschaftlech Fortschreiter do an deene leschte Jore gemaach goufen an dee weess och, dass d'Leit an dës Länner houfreg op hir Leeschtunge sinn - zu Recht iwwegens - an dass se wëlle weider um Erfolleg vun hire Länner mat-schaffen.

E ganz wichtigen Aspekt vum Émgang mat der Erweiterung vun der Unioun, muss d'Vermëttlung vun dësem Message sinn. Mir musse bei eis de Bierger vermëttelen, dass déi nei Uniounseuropäer eng Beraicherung fir eis politesch Entreprise sinn, a keng Belaaschtung. Jiddferee vun eis ass gefuerdert, dës Botschaft ze transportéieren.

Här President, d'Accessioun vun deenen zéng neie Memberstaten ass - ech hunn et scho gesot - en epochale Virgang, well mat him eng Ära, déi vun der europäescher Trennung, definitiv an onwidderrufflech ophéiert. Europa fënnt zu sech selwer erëm, d'Europäer begéine sech nees op natierlech Manéier, ouni Barrieren, ouni Zonk, ouni Grenzpoten, ouni Visa an ouni Angscht. Mir hunn d'Glück, dës Prozess erliewen a begleeden ze kënnen.

Déi Generatioun vu Politiker, déi d'Erweiterung vun der Europäescher Unioun no Osten an d'Weeër geluecht hunn an déi Parlamentarier, déi queesch iwwert de Kontinent den Accessiounstraité stëm-

men, huelen Deel un engem Virgang, wéi en an där Gréisstenuerdung net all Jorhonnert stattfënnt. Loosse mer eis däers ganz einfach bewosst sinn, wa mer herno iwwert d'Bäitrittsvertrag ofstëmme. Et ass fir eis all - an dovunner sinn ech iwwerzeegt - an dësem Haus e Vote, wéi mer en duerno an eiser politescher Aarbecht vläicht net méi wäerten erliewen. D'CSV stëmmt selbstverständlech jo zu dësem Projet. Ech soen lech merci fir d'Nolauschteren.

■ **Plusieurs voix.** - Très bien.

■ **M. le Président.** - Merci, Här Wiseler. Den nächste Riedner ass den Här Ben Fayot. Här Fayot, Dir hutt d'Wuert.

■ **M. Ben Fayot (LSAP).** - Merci, Här President.

Här President, no deem flamboyant Plädoyer vum Här Wiseler, gëtt et schwéier fir nach e Krack drop ze leeën.

■ **Plusieurs voix.** - Oh là là!

■ **M. Ben Fayot (LSAP).** - Et ass jo och schonn oft gesot ginn, dass d'Erweiterung vun der Europäescher Unioun no Osteuropa an dem Mëttelmier en histoeresche Moment ass. Mä dee Moment ass e laange Moment, well e wäert trotzdem eng Partie Joren dauere, souguer eng Partie Jorzéngte.

Wéi kann een esou ee geschichtsträchtege Moment ugoen? Ech menge mat Realismus fir d'éischt, wuel och mat Optimismus awer och am Geescht, dass eppes Wichteges geschitt an dass awer nach vill Aarbecht virun eis läit; eigentlech ass de Wee d'Zil.

Här President, d'Etappe bis zu deem Moment vum 1. Mee 2004 si bekannt. An den zéng Joer vun Europäesche Rot vu Kopenhagen am Juni 1993, bis zum Bäitrittsvertrag vum 16. Abrëll 2003, huet Osteuropa sech rasant verännert; an d'Europäesch Unioun iwwerregens och.

Aus de fréiere Volleksrepublike vum Sowjetimperium, mat hirer verstëbster Wirtschaft an hirem Polizeiregime, sinn dynamesch an demokratesch Länner ginn, déi sech no Westen an iwwert den Atlantik och no den USA opgemaach hunn. Villes un där Entwécklung ass nach ambivalent; zum Beispill deene Länner hiert Verhältnis zu Europa an zu Amerika, wat jee no de Situatiounen hin- an hierschwankt. Feelentwécklung sinn och net auszeschléissen, nationalistesch Reaktiounen gouf et a gëtt et, mä insgesamt ass en Zréckgoen net méi méiglech, weder fir déi Länner, nach fir d'Europäesch Unioun; an och net fir Lëtzebuerg. Souguer wann ons Chamber theotesch d'Méiglechkeet hätt, fir dësse Vertrag net ze stëmme, gesäit een effektiv keng Ursaach, fir dat ze maachen.

Mir musse dobäi wëssen - et ass jo gëschter a virgëschter duerch d'Zeitunge gaangen -, dass d'Bierger zu Lëtzebuerg der Erweiterung ganz virsiichteg vis-à-vis stinn - fir dat emol esou auszedrücken. An engem Sondage vum Hierscht 2003 hunn 43% gesot, si wëllten e selektiven Élargissement. Een Drëttel wëllt kee weideren Élargissement méi; dat muss ee wëssen an och probéieren ze verstoen.

Eng Ursaach dofir ass menger Asicht no, dass weder en öffentliche Débat während dem Erweiterungsprozess stattfonnt huet, nach genuch Informatiounen vermëttelt goufen. De ganze Prozess vun der Erweiterung ass leider typesch fir d'Manéier, wéi oft an de vergaange Jorzéngten Europa gemaach ginn ass, nämlech vun uewen no ënnen an net mat de Bierger zesummen.

Här President, mir stëmme fir d'Erweiterung, well se an der Linn vun enger Politik läit, déi säit dem Fall vum eiserne Virhang säit 1990 duerchgezu gouf. Et geet ëm

d'Stabilisatioun vun Osteuropa an ëm d'Verankerung vun deene Länner an Europa. Keng politesch Kraaft huet zu Lëtzebuerg zu iergendengem Zäitpunkt säit 1990 déi Erweiterung a Fro gestallt. Déi dräi gréisser Parteien waren a verschiddene Regierungen un der Vireedung bedeelegt, an och fir déi aner Parteien war d'Erweiterung keen Thema. Dobäi kënn, dass den Erweiterungsprozess elo schonn seng wirtschaftlech a politesch Virdeeler am Westen, wéi am Osten, gewisen huet.

Sécher léist den eigentlechen Akt vun der Erweiterung kee Problem direkt. Alles hänkt vum gudde Wëlle vun de Partner of; zum Beispill, d'Deelung vun Zypern ass net iwwerwonnen mat der Erweiterung. D'Tierkei, déi esou liebend gär an d'Europäesch Unioun kéim, kann hir Vasallen op der Insel net iwwerzeegen de Friddensplang vun der UNO unzehuelen.

Bis zu dësem Abléck hunn d'Bäitrittslänner insgesamt viles fäerdeg bruecht. Villes steet awer nach op. Mir sinn an der Mëtt vum Iwwergang vun engem Ufer zum aneren.

Esou hunn déi Länner wuel alleguer demokratesch Institutiounen, mä an de Berichter vun der Europäescher Kommissioun kënn ëmmer erëm de Reproche vun der Korruptioun, dem Klientelismus an dem schlechte Justizapparat. Skandalen bleiwen do net aus.

Och de wirtschaftlechen Zoustand vun den Erweiterungslänner soll een net iwwerbewäerten. Wa Länner wéi Ungarn a Slowenien relativ no bei den heitegen EU-Kohe-siounslänner sinn, wat hiert Bruttoinlandsprodukt ugeet, esou gëtt et an anere Länner nach ganz grouss Ennerscheeder.

Sécher hunn déi Länner relativ héich Wuesstumsraten an en héicht Entwécklungspotenzial, mä nach geet et drëm e wëlle Kapitalismus ze verënnere, mä virun allem eng nohalteg Wirtschafts-entwécklung, déi d'Mënschen an d'Émwelt net vergësst, ze förderen.

Dëst alles verlaangt vun den Erweiterungslänner, et ass scho gesot ginn, an och och vun ons selwer, vill Versteesdemech a Gedold, och vill Geld aus den EU-Fongen a vun de Leit aus den Erweiterungslänner vill Ustengungen, vill Sacrificen. A wann dann d'Geld vun de Kohe-siounsfonge muss ëmverdeelt ginn, dann hunn dës Länner déi gréisste Besoinen. Déi 40 Milliarden Euro, déi bis 2006 virgesi sinn, wäerte sécher net duergoen, fir déi riseg Émstrukturéierungen ze finanzéieren.

Vergiesse mer och net, dass d'Ustengunge fir e Land, fir an d'Europäesch Unioun anzetrieden, haut méi grouss sinn, wéi bei de vieregten Erweiterungen. Den Acquis communautaire ass schonn héich entwéckelt. Zum Beispill sinn déi europäesch Direktiven iwwer Santé et Sécurité au travail mat héije Käschte fir d'Betriber verbonnen. Datselwecht gëllt fir Émweltdirektiven. D'Émweltbilanz vum Kommunismus an Osteuropa ass jo bekanntlech verheerend wat d'Industrie, d'Waasser, d'Offallwirtschaft an d'Sécherheet vun der Atomindustrie ugeet. D'europäesch Bank fir Rekonstruktioun an Entwécklung - BERD - huet de Käschtepunkt vun der Aféierung vun den EU-Émweltnormen op 100 Milliarden Euro geschat. An trotz munchen Ustengunge wäert et nach Joren dauere, bis déi Länner op eisem Niveau sinn, an deen Niveau ass jo och bei eis nach net ëmmer dat Gielt vum Ee op deem Plang.

Eng ganz besonnesch Erausforderung ass och den duebele Mouvement vun der Öffnung vun de Bannegrenzen an dem Zoumaache vun de Baussegrenzen.

Déi nei Länner mussen d'illegal Awanderung an d'Europäesch Unioun verënnere. Dat alles verlaangt weider vill Mëttelen.

All déi sozial, wirtschaftlech a politesch Émwälzunge sinn e laange Prozess, dee mer zesumme mat den Erweiterungslänner musse goen. Dee Bierg, deen dat duerstellt, erkläert och firwat d'Erweiterung eigentlech bei eis an a munchen Erweiterungslänner net ëmmer populär ass. Et ass wuel net esou, dass d'Leit dergéint sinn, mä si verstinn net, firwat dat alles esou schnell an esou massiv muss sinn.

Firwat, froen d'Leit, net fir d'éischt mat fënnef Länner ufänken, wéi dat am Ufank virgesi war? Et gëtt ons dann erkläert, dass all déi Länner direkt Vollmitglieder wollt ginn, dass se an de Club wollten erakommen, fir matzestëmme, fir voll dovunner ze profitéieren a méiglechst schnell deen Niveau ze erreechen, dee mir hunn. Et wollt kee vun hinnen eng labber Confédération, wéi de François Mitterrand dat een Abléck proposéiert hat.

Neen, et sief dann. Mir musse alerdéngs, mengen ech, eng Lektion doraus zéien, besonnesch wa mer gesinn, dass d'Verdieuung vun der EU net Schrëtt mat der Erweiterung hält. Wat d'Europäesch Unioun méi grouss gëtt, wat et méi dréngend ass, sech Gedanken iwwer d'Verdieuung vun der Unioun ze maachen, grad ewéi iwwert déi endgültig Grenze vun der Europäescher Unioun.

Här President, eng ganz aner Fro stellen d'Relatiounen vun der Europäescher Unioun mat hiren Nopere am Osten an am Mëttelmier duer. Wann Europa a Friden an a Wuelstand liewe wëllt, muss et sech beméien, dass d'Länner u senger Grenze politesch stabel a wirtschaftlech entwéckelt sinn. Fir ons Stabilität ass et noutwendeg, dass Russland sech zu engem demokratesche Land mat héijem Liewensniveau entwéckelt, dass et de Krich an Tschetschenien op en Enn bréngt, dass d'Länner vun der freierer Sowjetunioun sech selwer bestëmmen kënnen, dass d'Nationalitéitkonflikter do geléist ginn.

Och fir d'Stabilität an Europa muss de Konflikt an Zypern a villméi nach deen tëschent Israel a Palestina geléist ginn. Et musse normal a friddelech Bezéiunge mat de Länner ronderëm dat ganzt Mëttelmier entwéckelt an ausgebaut ginn, well soss packt Europa de Problem vun de wirtschaftleche Flüchtlingen aus deene Länner net, déi eng héich Gebuerterat an en niddrege Liewensniveau hunn, well soss normaliséiert sech eis Bezéiung zum Islam net, a soss kënn dës Géigend net zur Rou.

Här President, d'Erweiterung mécht selwer nei a grouss Perspektiven op. Wéi scho gesot, constatéiert een eng gewësse Virsicht, wann net eng Filosofie bei de Bierger, neierdéngs och bei deenen, déi d'politescht Soen an onsem Land hunn. Och an anere Länner. Een Ausdrock dovunner ass de Sinneswandel vun der Regierung an der Fro vun der libre circulation des travailleurs, also vum fräie Verkéier vun den Arbeitnehmer.

Lëtzebuerg huet bis viru kuerzem duerch de Mond vu sengem Premierminister itérativement wëse gelooss, dass et keng Iwwergangsperiod fir de fräie Verkéier vun den Arbeitnehmer aféiere wëllt, an dofir en Zitat vun e puer, déi ech kënn bréngen. Den 29. Abrëll 2002 huet den Här Juncker an engem Interview mam „Trierischer Volksfreund“ gesot. Zitat: „Ich weiß nicht, warum die Vorstellung grassiert, dass sich die Osteuropäer jetzt völkerwanderungsartig in Bewegung setzen. Meinem Kabinett und dem Parlament werde ich vorschlagen, dass es in Luxemburg für Ost- und Mitteleuropäer keine Übergangsfristen gibt. Man sollte aufhören den Menschen Angst zu machen.“

(Interruption)

D'Ursaach fir déi liberal Astellung war, Här President, dass Lëtzebuerg, entgéint Däitschland an Éisträich, déi direkt un der Grenz mat Erweiterungslänner leien, keng Invasioun vun Aarbechtskräften ze fäerten huet. D'Kommissioun huet gerechent, dass an de kommenden zéng Joer zwou Milliounen Arbeitnehmer bei déi 700.000 këimen, déi elo schonn aus deene Länner an d'Europäesch Unioun schaffe kommen. Wéi vill et der genee zu Lëtzebuerg sinn, weess ech net. Den Här Calmes huet vun 2.000 geschwat, déi elo hei wären. Ech hunn aner Zuele gelies vun 8.000, mä dat ass jo am Fong geholl fir den Abléck net esou wesentlich. 80% vun deenen zwou Milliounen Leit wëllen an Däitschland an an Éisträich schaffen. D'Erfahrung mat Spuenien a Portugal gëtt och ugefouert fir ze berouegen.

Wéi sot onse Premierminister, an ech muss deen nach eng Kéier zitieren, well déi Denkaart ass interessant, déi sech an deem Interview weist. Nach eng Kéier den „Trierischer Volksfreund“: „Als der Beitritt von Portugal und Spanien sich ankündigte, habe ich als junger Staatssekretär im Arbeitsministerium mit beiden Ländern eine Übergangszeit vereinbart: zehn Jahre. Die waren zerknirscht, haben aber zugestimmt. Nach fünf Jahren habe ich die restriktiven Bestimmungen aufgehoben. Es handelt sich ja eh nur um eine Erfindung der Bürokraten.“

Da sitzen Menschen in Brüssel, Berlin und Wien in ihren geheizten Büroräumen und denken über die Zukunft der Welt nach. Und denken: Wenn ich anderswo das Doppelte verdienen könnte wie in diesem miesen Büro, dann sollte ich sofort dahingehen. Das gilt aber kaum für polnische Bauern (...), da verlässt niemand Haus und Hof, sein Dorf, seine Freundin oder seinen Freund, um nach Deutschland zu gehen. Die Menschen lassen sich nicht von aufgeregten Regierungsbeamten vorschreiben, was sie tun oder lassen sollen. Solche Fantasien bestehen nur in Angstträumen mancher Menschen im Westen.“

Nun huet eis Regierung trotzdem decidéiert, esou eng Iwwergangsperiod anzeféieren. Weder de Berichterstatter vun der Chamber nach d'Regierung hunn eigentlech Erklärungen iwwert dee plötzleche Sinneswandel ginn. D'Madame Ausseminister huet et als Décisioun vun der Regierung duergeluecht, déi kee Kommentar néideg hätt. Dat ass e bësse wéi „Roma locuta, causa finita“.

(Hilarité)

Dat verënnert awer net, Här President, dass Wull am Tirang ass. De Conseil d'État huet a sengem Avis dozou bemierkt, dass d'Arbeitnehmer aus den neie Bäitrittslänner ënnert d'Bestëmmunge vum Gesetz vum 28. März 1972 géife falen, a spezifesch ënnert d'Artikelen 26 an 28 dovunner.

Den Artikel 26 seet jo, dass e Friemen eng Aarbechtsgenehmigung brauch, an den Artikel 28, dass d'Ressortissant-communautairen dee Permis net brauchen. Anscheinend wollt oder wëllt d'Regierung duerch Règlement grand-ducal virgoen. Mä ech mengen, wann een dat hei kuckt, kann ee menger Meinung no kee Gesetz duerch e Règlement, och esouguer net duerch e Règlement grand-ducal änneren. Wa se also de fräie Verkéier vun den Arbeitnehmer aschränke wëllt, muss se dat iwwer e Gesetz maachen. Dëst wäert héchstwahrscheinlech net esou einfach sinn, well jo d'Indépendanten net dovunner concernéiert sinn an d'Definitioun vum Travailleur nom Artikel 25 eng ganz lange ass. Och Stagiaire falen drënner. Wéi et mat de Studenten ass, weess ech net. Mä ech mengen hei géif also e ganz dréngenden Opklärungsbedarf vu Säite vun der Regierung bestoen.

Bekanntlech ass d'Regelung wéi se am Vertrag enthalen ass, den Här Calmes huet et jo och gesot, flexibel, well se kann tëschent zwee a siwe Joer bedroen. No zwee, dann no dräi, a weider no zwee Joer kann nëmmer erëm gekuckt ginn ob se wierklech néideg ass. Ech mengen, déi Länner ronderëm ons, dat ass och scho gesot ginn, an déi meesch vum deene Länner an Europa hunn dës Regelung ugefrot, obschonn et am Ufank nëmmen duerno ausgesinn huet wéi wann nëmmen Däitschland a Frankräich dofir a Fro kéimen.

Déi Länner, dat muss een awer och soen, déi déi Regelung agefouert hunn, déi also de fräie Verkéier vun den Arbeitnehmer fir zwee Joer oder fir fënnef Joer oder fir siwe Joer net wëllen afeieren, hunn do eng gewësse Flexibilitéit era-bruecht. Si hunn extra Bestëmmunge fir d'Bierger aus eenzelne Baitrëttslänner virgesinn. Esou huet zum Beispill Eisträich eng Ausnahme fir gewësse Kontingenter vu Stagiairé gemaach. Ech sinn och der Meenung, dass d'Studenten, d'Professeren aus deene Länner, Stagiairen, Spezialisten an Experte misste mat gréisster Flexibilitéit och bei ons behandelt ginn, an datselwecht gëllt fir Leit, déi elo bei ons sinn a wou ee sech wierklech kann iwwerleeën ob ee se net soll regulariséieren, well et jo awer an dräi Méint oder knapps dräi Méint Bierger vun der Europäescher Unioun sinn. Op ons Uni wäerten och Studenten aus deene Länner kommen, an et stellt d'Fro sech, wéi mer mat deenen ëmginn, wa se zum Beispill schaffe wëlle fir hir Studien ze bezuelen, wat jo ënner Studenten oft de Fall ass.

Wa Lëtzebuerg elo méi restriktiv gëtt, kann een dat duerch déi méi grouss Aarbechtslosegkeet erklären an och nach verstoen. Ech muss lech awer soen, am meeschte steiert mech déi Démarche vun der Regierung an enger europapolitischer Hilsicht. Mir wëlle jo mat dësen neien EU-Länner, déi meeschtens kleng- a mëttelgrouss Länner sinn, gutt Relatiounen opbauen. Onse Statsminister reest vill dohinner an emfänt och vill Leit aus deene Länner hei bei ons. Dëst sinn nei Mäert, nei Opportunitéiten och fir ons Betriber. Mir maachen Ambassaden op. Den Handel mat de Baitrëttslänner huet an zéng Joer 300% zougehol, an dofir wär et interessant ze wëssen, wéi d'Investissementer vu Lëtzebuerg sech weider do sollen entwéckelen, a wat fir Gebitter sech Lëtzeburger Firmen do nei Mäert opmaache kënnen. Hu mer eng Strategie, esou wéi aner grouss Länner eng entwéckelt hunn? An ech mengen et ass ze bedauern, dass eng Lëtzeburger Perspektiv, eng zesummenhängend Lëtzeburger Perspektiv vun der Erweiterung, vun deem, wat no dem 1. Mee 2004 kënnt, feelt.

Här President, iwwert den eigentleche Baitrëtt vun zéng neie Länner eraus ass ze ënnersichen, wat mat der Europäescher Unioun insgesamt geschitt. Et ass fir d'éischt d'Trennung tëschent der öffentlecher Meenung an den Acteure vum europäesche Prozess, déi mer Suerge mécht. An de Baitrëttslänner ass d'öffentlech Meenung net ëmmer beegeschtert iwwert d'europäesch Integratioun. Eng Partie Leit extrapoléieren hir historesch Erfahrung am fréiere Sowjetimperium, am real existéierende Sozialismus, a gesinn an der Europäescher Unioun e streng zentralistesche Regime, dee vu Bréissel - wéi fréier vu Moskau - regéiert gëtt. Et geet Rieds vun engem europäesche Superstat, deen d'Identitéit an d'Onofhängegkeet vun de Memberlänner géif minéieren. Ech brauch jo virun dëser Chamber net ze soen, wat alles dorunner falsch ass. Mä déi Angscht gëtt jo och vun de Souveränisten iwwerall wéi vun der extremer Lénker an Europa geschürt. Deen Euroskeptizismus grad wéi de bornéierten Nationalis-

mus si Geforen, déi net ze ënnerschatze sinn.

Géint dës geféierlech Tendenzen ass dat beschte Mëttel, de Bierger kloerzemaachen, dass déi europäesch Integratioun heescht, a fir se weiderzedreien, fir se ze verdéiwen. D'Bierger verlaangen zum Beispill no méi kloer verständlechen Zilsetzungen, dat heescht no kloer festgeluechte Kompetenzen fir d'Unioun a fir d'Nationalstaaten. De Bierger muss kënnen verstoe firwat d'Europäesch Unioun zoustänneg ass. E muss dat an engem einfachen a verständlechen Text erëmfinden. All Bierger, grad wéi seng politesch Gewielte musen novollzéie kënnen, ob d'Unioun genee dat mécht firwat d'Memberstater hir Kompetenzen ofgetratt hunn. Mir hunn dat am Verfassungstext vum Konvent esou gemaach. Et ass offensichtlech, dass d'Europäesch Unioun vun de Länner ëmmer da Kompetenz kritt wann all Land eleng net méi handlungsfäeg ass. Dëst ass de Fall an der Währungspolitik. Et ass de Fall an der Koordinatioun vun der Finanz- a Budgetpolitik, an der Handels- grad wéi an der Ëmweltpolitik. An et ass de Fall an der Sozial- an Aarbechtsrechtspolitik wann d'Grenze verschwannen an d'Mënschen iwwert d'Grenzen eraus schaffe ginn.

Eng Unioun vu 25 verlaangt no verständlechen Institutionen, mat klorer, demokratescher Legitimation. Wann een hei wëllt erklären, wéi d'Unioun dann elo tëschent dem 1. Mee 2004 an dem 1. Oktober 2004 funktionéiert, wat tëschent 2004 an 2009 geschitt, da bréicht een dofir eng hallef Stonn, esou komplizéiert ass dat. Et ass dofir héchstbedauerlech, dass d'Minister an der Regierungskonferenz d'Vereinfachung an d'Verdeiwung vun der Europäescher Unioun net fäerdeg bruecht hunn. Nach haut besteet däischer Nuecht iwwert dat, wat dann elo an dem Här Berlusconi senger berühmter Lëscht steet. An ech mengen dëst ass ëmsou méi bedauerlech wéi de Konvent e gudd Kompromiss virgeluecht huet un deem jo och déi Regierungen deelgehol hunn, déi herno an der intergouvernementaler Konferenz näischt méi dovunner wësse wollten.

Dat gëllt souwuel fir déi aus der heiteger Europäescher Unioun wéi déi vun den neie Baitrëttslänner. Et kann een net mat engem stupid Sproch wéi „Nice oder den Doud“ Politik maachen. Baitrëttslänner verdeedegen de Vertrag vu Nice ënnert dem Prétexte, si wieren domat an de Referendum gezunn. Nun hunn déi Referende vum 8. Mäerz 2003 bis den 20. September 2003 stattfonnt, zu engem Zäitpunkt also, wou de Konvent amgaange war an et kloer war, dass d'Europäesch Unioun d'EU-Vertrag um Leescht hätt an de Mandat vum Konvent iwwregens och säit dem Dezember 2001 bekannt war. Et ass kloer, Här President, dass d'Europäesch Unioun op all deene Pläng do muss weiderkommen an dass se sech net ka leeschten, déi Verdeiwung net ze maachen.

Fir ofzeschlëssen, Här President, mir Sozialiste stëmme fir d'Erweiterung, déi en Ofschloss an en Ufank ass. Et ass den endgültige Schlusstréch ënnert d'Trennung vun Europa an Zäite vum Kale Krich, an Zäite wou Europa an d'Welt dauernd um Bord vun engem Weltkrich waren. Et ass den Ufank vun engem vereenegten Europa, wat ëmmer erëm op en Neits sai Wuelstand, de Friden, d'Demokratie verdeedegen an ausbaue muss. Mir stëmme fir d'Erweiterung, fir dass ons Kanner hiert Liewen ouni Krich kënnen maachen. Merci.

■ **Plusieurs voix.** - Très bien!

■ **M. le Président.** - Merci, Här Fayot. Den nächste Riedner ass den Här Paul Helminger. Dir hutt d'Wuert, Här Helminger.

■ **M. Paul Helminger (DP).** - Här President, meng Virriedner hunn elo scho ganz villes gesot an ech géing mech gäre ganz ausdrécklech deene Wieder vum Rapporteur, deem ech iwwregens merci soen, uschlëssen: Sengen ausféierlechen Ausféierungen iwwert den Inhalt vun dem Vertrag, dee mir haut sollen ofstëmmen an deem mir eis Zoustëmmung ginn, de Repercussiouen, déi dee Vertrag fir Lëtzebuerg hunn, bis hin zu deem Präis, deen, wéi e gesot huet, all gutt Saach huet an dee mir eigentlech mat enger gewësser Begeeschterung och d'accord solle si fir ze bezuelen, well deen Akt ass effektiv extrem wichteg.

Ech deelen dem Kollege Claude Wiseler sai passionéierte Plädoyer fir déi nei Baitrëttslänner. Hien huet eis gewisen, dass et sech hei net ëm abstrakt Entitéiten handelt, mä ëm Mënschen, déi eng oft schicksalsträchtig Geschicht haten, an déi mir solle mat oppenen Äerm ophuelen. Hien huet der nëmme e puer ernimmt. En hätt och kënnen vun den Tschechen a vun den Ungare schwätzen, mat deenen eis eng ganz ganz laang Geschicht verbënnt, déi bis an d'Mëttelalter zrëckgeet. En hätt kënnen vun de Pole schwätzen, wat e Vollek ass, dat wéi kaum en anert ëmmer erëm an de Konflikter an Europa gebeidelt ginn ass, dat wéi kaum en anert an der europäescher Geographie hin- an hiersgeschubst ginn ass am Kader vu Konflikter tëschent de Grousmächten, an deem seng Awunner zu den éischten Immigranten hei zu Lëtzebuerg gehéiert hunn, déi eis gehollef hunn eng Industriewirtschaft opzubauen an domat de Grondsteen zu eiser eegener Prosperitéit ze leeën.

(M. Jean Spautz reprend la Présidence)

Ech deelen och dem Här Fayot seng Suerg, dass dat Europa, op dat mir hingginn, dem Bierger soll sou verständlech sinn, dass en net nëmme versteet, wouërëm et geet, mä dass en och novollzéie kann, wéi do Décisiounen, déi hien all Dag ëmmer méi betreffen, geholl ginn.

Ech géing mech och dofir wëlle relativ kuerz faassen, an en fait just e puer Gedanken dozou ubringen, fir nach vläicht weider ze ënnersträichen dat Epochaalt, vun deem de Claude Wiseler geschwat huet. Wann ech u meng eege professionell Vergaangenheet denken, da muss ech soen, dass ech 1974, also viru genau 30 Joer, dobai war, wéi zu Helsinki de Schlussakt ënnerschriwwen ginn ass vun der Konferenz iwwer Sécherheet an Zesummenaarbecht an Europa. Mir ware schonn deemools eigentlech beegeschtert vun deem Resultat, woubai déi Ambitioun, déi mir deemools haten, just déi war, dass dat gedeelten Europa, wou kee Mësch deemools nach dru geduecht huet a scho guer net gewot huet, déi Deelung eigentlech fundamental a Fro ze stellen, mä dass déi zwee Deeler vun Europa wa schonn net mateneen, dann awer kéinten e bësse méi friddlech an e bësse méi einfach niewentenee kéinte liewen.

Dann ass de Bou séier gespaant, an en ass en fait geschichtlech onheemlech séier gespaant ginn, dat mir elo haut 2004 en fait en Traité ratifizéiere kënnen, deen d'Widdervereenegung vun deem Europa besigelt, wou et méiglech soll ginn, fir net méi nëmme niewenteneen ze liewen, mä mateneen en enger gemeinsamer europäescher Zukunft ze schaffen an déi opzubauen.

Déi Fro, déi sech effektiv stellt, dat ass: Kann dat zu 25, muer 27, iwwermuer vläicht 28 an nach méi funktionéieren? An ech menge wierklech, dass dat net nëmme

eng Fro ass vun der Effikassitéit oder vum Gläichgewicht vun den Institutionen, mä éischer déi Fro, oder d'Äntwert vill méi op déi Fro, ob mir alleguerten zesumme genuch deele vun enger gemeinsamer Visioun, vun enger gemeinsamer Ambitioun fir déi Zukunft vun Europa, fir dass mir dat Europa kënnen virubringen.

Sécherlech deele mer haut e fräiheetlechen, demokrateschen a politeschen System, mir deelen déiselwecht Opfaassung vum Respekt fir d'Mëscherechter. Mir deelen och nach de Glawen, dass d'Prosperitéit vun deem Einzelnen, mä och de Fortschrétt vun eiser Gesellschaft am beschten duerch d'fräi Maartwirtschaft mat enger gesonder Dosis vu sozialer Solidaritéit garantéiert ass. Mir gleewen, dass oppe Grenzen a fräi Bewegung vu Leit, Gidder a Kapital net nëmme de wirtschaftlechen a soziale Fortschrétt fördern, mä och nei a méi déif Solidaritéit tëschent de Mënschen op dësem Kontinent schaffen. Mä geet dat duer?

An de 50er Joren, wéi déi éischt europäesch Institutionen jo hei zu Lëtzebuerg ugefaangen hu mat schaffen, do huet eppes ganz Déiwes eis verbonnen, dat war d'Iwwerzeegung, dass mer ni méi géinge Krich wëllen, e Krich, dee just eriwuer war, e Krich, dee ganz oft tëschent eisen zwee groussen Nopere gefouert ginn ass, wou mir gewéinlech mat zu deene Leidtragende gehéiert hunn. Ass déi Ambitioun, ass déi déif Iwwerzeegung, ass déi Motivatioun fir zesummenzeschaffen, an net een niewent deem aneren, ass déi Motivatioun haut nach erhalen? A wat kann d'Motivatioun vun engem Europa vu wéi gesot 25, muer nach méi, sinn am Joer 2000 an doriwwer eraus?

Negativ wéi mir deemools gesot hunn, ni méi Krich, kéinte mir héchstwahrscheinlech haut soen, ni méi ee gedeelten Europa, vun deem och nach en Deel ënnerdréckt wär. Positiv mengen ech bal misst een och haut kënnen soen, e géientent Europa, e wierklech géientent Europa, wat sech an der Welt fir déi him eege Wäerter asetzt, mä awer och fir eng Weltuerdung, déi op internationalem Recht, net op Muecht- an Hegemoniedenken, fousst. An do misste mer da vläicht eppes Éischtes léieren, fir eisen Émgang ënner eis selwer an der Unioun vun 25, nämlech dass mir an där Unioun selwer erauswuessen iwwer Muecht- an Hegemoniedenken. Dass mer net bei all Geleeënheet erëm an d'Fall falen oder eis afänke loosse an engem Sträit tëschent deene Groussen an deene Klengen, deen iwwregens historesch an där ganzer Zäit, wou d'Unioun besteet, ganz wéineg op Realitéite fousst.

Et ass selten eng Décisioun net geholl ginn, well déi Kleng net d'accord gewiescht wäeren oder Oppositioun gemaach ginn ass. Et ass vill méi oft eng Décisioun net geholl ginn, well déi méi Grouss net ënner sech eens waren, an et ass, wann déi Grouss ënner sech eens waren, och ganz oft zu engem Fortschrétt komm, dee fir jiddfereen en fait e Fortschrétt war.

Ech maachen déi Iwwerleeunge virum Hannergrond - an de Kollege Fayot huet virdrun deen Thema och schonn ugeschnidden - vun deem, wat sech op der intergouvernementaler Regierungskonferenz ofspillt, net nëmme op där heiten, mä och schonn op der Konferenz vun Nice, déi jo dem Asetze vum Konvent virausgaangen ass, a wou ee gemengt hat, dass d'Regierungen deemools zu 15, haut dann elo zu 25, verstanen hätten, dass dat aalt Denken, déi national Egoismen, dat Feilschen ëm theoretesch Positiounen vun Influenz an der Unioun eis net géife virubringen, mä dass dat, wat ee bräicht en neien Elan zu engem méi wierklech géientent Europa mat enger gedeelten Ambitioun géing féieren.

Elo kann ee verstoen, dass fir vill vun deenen neie Länner, a vläicht och nach fir en Deel vun deene méi ale Länner, dee Konvent mat senger Ambitioun fir déi Europäesch Unioun eng Constitutioun ze schreiwen, verfréit komm ass.

Fir déi nei Länner kann ech dat novollzéien. Si hu knapp hir Onofhängegkeet erreecht gehat. Si hunn e gewaltegen Effort gemaach, dee mir eis jo hei, mengen ech, iwwerhaapt net kënnen virstellen, fir hire ganze politesche System ëmzekrempelen, zum Deel nei ze erfanen, fir eegestänneg nei demokratesch Institutionen opzubauen, fir hir Wirtschaft aus der Planwirtschaft eraus an d'sozial Maartwirtschaft ze féieren - e gewaltegen Effort wéi gesot -, an da gi se invitéiert net nëmme hir Adhésioun zu der Europäescher Unioun, déi jo op dem Traité vun Nice fousst - loosse mer dat net vergiessen - ze ratifizéieren an zum Deel hirem Vollek an engem Referendum ze explizéieren, de Risiko anzegoen, fir dee vum Vollek bestätegt ze kréien an dann zur gläicher Zäit Diskusiounen ze féieren iwwer en Europa wat a wesentlechen Deeler eigentlech soll en anert, en neit, e bessert - géinge mir soen - Europa ginn, mä vläicht awer fir si e bëssen däers Gudden ze vill.

An dach ass op deem Konvent - an et soll eis elo net Leed doen, dat dee Konvent stattfonnt huet, au contraire - déi wesentlech europäesch Fro no enger gemeinsamer europäescher Ambitioun an no vereinfachen, méi transparenten, méi biergernoe Moyenen, fir déi Ambitioun gemeinsam ze realiséieren, wuel gestallt ginn. An ech sinn och nach haut, géing ech mengen, mat deene meeschten, déi um Konvent waren, net nëmme de Lëtzeburger Verrieder, mä mat deene meeschte Konventionellen iwwerhaapt, der Meenung, datt do duerch d'Bank gutt a flott Äntwerte fonnt gi sinn, déi et och haut nach derwäert wäeren, fir zrëckbehalen ze ginn.

An deem Sënn géing ech un déi al Memberen, déi um Dësch vun der Regierungskonferenz setzen, en Appel riichten, fir sech un déi Chancen, déi mer an der Vergaangenheet verpasst hunn, well mer deen europäeschen Elan net haten an ze vill an eisem nationalen Egoismus stieche bliwwen sinn, ze erënneren an doraus vläicht de Mutt ze schafen, fir resolut no vir ze goen, an en Opruff un déi nei Membere maache fir ze verstoen, datt mer an deem vereenten Europa, zu deem se elo bäigestouss sinn, mat neien Ambitiounen fir sech selwer a fir seng Roll an der Welt a fir déi Mënschen, déi op deem Kontinent liewen, och do d'Zukunft an der Gemeinsamkeet am gemeinsamen Effort sichen an net am Gedrängels ëm d'national Interessen.

E kuerzt lescht Wuert, Här President, iwwert dat Thema, dat vläicht awer derzou bäigedroen huet, datt och bei eis an de Sondagen déi Erweiterung net méi esou beegeschtert opgeholl gëtt, wéi dat vläicht an der Vergaangenheet de Fall war, an dat ass dach awer an enger wirtschaftlecher Situatioun, déi net méi esou roseg ass, wéi se nach virun e puer Joer war, vläicht dach awer déi Angscht, datt Leit, déi vu baussen era kënnte kommen, well se nach méi hongereg sinn, well se vläicht nach prett sinn, fir méi Efforte fir manner Suen ze maachen, nach géingen zousätzlech Schwierigkeete bei eisen Aarbechtsplazen oder soss wou beiten.

Ech si wierklech der Meenung, datt et, esou wéi elo haut d'Geographie vun den Haltungen vun de Memberstater ausgesäit, och fir Lëtzebuerg iwwerhaapt net méiglech war, fir net vun där Méiglechkeet Gebrauch ze maachen, déi am Traité drasteet, jiddefalls emol déi éischt Iwwergangsphas vun zwee Joer, sou wéi se och an den Traité virgesinn ass; a wann et schonn nëmme wär, fir dann den Tourismus vun hei an aner Länner eran ze ver-

hënnere. Ech mengen net, datt mer do hätte kënnen aus der Solidaritéit vun eisen Nopeschlänner erausscheren.

Mä dat gesot, verstinn ech zwar déi Angscht, ech deelen se awer net, well ech wierklech der Meenung sinn, dass éischten an deenen neie Länner - an dat ass vläicht d'Haaptmotiv - net nëmmen, wéi den Här Fayot gesot huet, e polnesche Bauer, oder wien och ëmmer, ier e sech opreeft an enzwousch fortgeet dach awer e ganze Koup Iwwerleeunge féiert, déi wäit iwwert dat rengt Materiellt erausginn. Zweetens awer och, well déi Länner selwer keen Intérêt drun hunn, fir déi besch't vun hire Leit ze verléieren, déi bluttnoutwendeg an hirem eegene Land gebraucht gi fir den Opbau a fir dat nach nozehuele wou se eventuell hannendra wäeren.

Op där anerer Säit awer sinn ech der Meenung, datt wa sech Leit géingen heihinner déplacéieren, an e Land wou nach ëmmer e relativ massive Manktem vun Aarbechtskräften, jiddefalls a verschiddene Sparten, ass, mer se eigentlech sollte mat oppenen Äerm ophuelen, well ech der Meenung sinn, datt mer mat eiser Integratiounspolitik an e Problemfeld erasteiere wat bis elo ganz weínege thematiséiert ginn ass.

Mir si jo de Moment eng Wirtschaft, déi an engem ganz groussen Ausmooss op auslännesch Aarbechtskräften ugewisen ass, mä dat sinn ëmmer méi Aarbechtskräften, déi guer net méi hei an d'Land wunne kommen, déi also déi klassesche Mechanismen vun Integratioun, déi mir haten - d'Schoulen, d'Associatiounen -, iwwerhaupt guer net méi matkréien a wat also Leit sinn, déi eis, wa mer eis net nei Saachen afale loossen, wierklech riskéiere relativ friem ze bleiwen.

Während Leit, déi vu méi wäit kommen - dat huet och eis Vergaangenheet gewisen - eng gewësse Chance hunn, fir net nëmmen heihinner ze komme fir e Moment laang hiert Brout ze verdéngen, mä fir sech och eventuell hei néierze-loossen an déi, wéi sech dat an der Vergaangenheet ëmmer erëm mat Erfolleg gewisen huet, wann och net an där éischter, dann an där zweeter oder allerspéitstens an där drëtter Generatioun, och gutt Lëtzebuurger ginn, déi entre-tèmps eis Gesellschaft beräichert hunn.

Ech wollt dat Thema nëmmen uschneide fir ze soen, datt mer eis vläicht och do sollen op déi Thematik astellen, a wéi gesot, och mat enger gewësser Generosität verfolge wat op deem Terrain do wäert geschéien an eis net eleng do vun Angscht driewe loossen. Dat gesot, Här President, wéll ech natierlech confirméieren, datt och d'Demokratesch Partei des Traitée wäert stëmmen. Ech soen lech merci.

M. le Président. - Als nächste Riedner ass den Här Jacques-Yves Henckes agedroen. Den Här Henckes huet d'Wuert.

M. Jacques-Yves Henckes (ADR). - Här President, Dir Damen an Dir Hären, 14 Joer nom Fall vun der Berliner Mauer soll haut an deemem Parlament iwwert de Baitrétt vun zéng neie Länner an d'Europäesch Unioun decidéiert ginn a wou Lëtzebuerg säin Accord dozou soll ginn. Et ass sonner Zweifel e wichtegen, wann net esouguer en historeschen Ablack. Dat ass ganz evident, well et bedeit, datt mir als Land sollen eisen Accord dozou ginn, datt d'Europäesch Unioun vu ronn 375 Milliounen Leit op 450 Milliounen Leit eropgeet. Ech mengen, dat ass eng Décisioun, déi important ass an déi dofir och muss als sollech ervirgestrach ginn.

D'Bierger aus der Europäescher Unioun - aus deene 15, déi mer elo hunn, respektiv och déi aus deenen zéng Länner, déi elo wäerte baistoussen - erwaarde sech villes

vun der Europäescher Unioun. Si erwaarde sech Wirtschaftswuesstem, méi Räichtum an och Vollbeschäftigung oder op jidde Fall sou vill wéi méiglech Beschäftigung, fir kënnen enger Aarbecht nozegoen a fir de Chômage esou niddereg wéi méiglech ze halen. Déi Debatten, déi mer elo féieren iwwert den Élargissement an iwwer verschidden institutionell Froen, ginn a mengen Aen eng falsch Prioritéit vis-à-vis vun deene Problemer, déi sech soss d'Leit dobause stellen. An d'Leit hunn duerch deen Élargissement Ängschten iwwer sozialen Dumping, Ängschten iwwer déloyal Konkurrenz an Ängschten iwwert de Käschtepunkt vun deem Élargissement.

An ech bedauern, datt déi Hurra-Europäer, déi et queesch duerch Europa gëtt, ëmmer weider versiche fir Europa hannerun zouenen Dieren evoluéieren ze loossen, statt den Dialog mam Bierger ze sichen an ze kucken, fir verschidden Ängschten ofzebauen, respektiv op verschidden Ängschten ze reagieren. An dat ass dat, wat ee permanent muss feststellen, beispillsweis huet den europäesche Konvent an der Transparenz siégéiert, jiddereen hat d'Méiglechkeet, fir informéiert ze ginn. Wann een awer gesäit wat um Niveau vun der Regierung gemauschelt a gehandelt gëtt, da gesäit een, datt dat alles wéi net transparent ass.

Mä fir op déi Ängschten a Suerge vun eise Bierger anzegoen, muss een och verschiddene Punkten ervirsträchen. De Käschtepunkt schéngt regléiert ze sinn - weíntens um Pabeier.

Fir d'Joren 2004 bis 2006 hunn ech ausgerechent, datt de Käschtepunkt pro Joer a pro Awunner bei 15 Euro misst leien. Fir 2007 ass d'Stabiliséierung vun den Agrar-ausgabe virgesinn an e Plafonnement vun den Ausgabe fir d'Regionalpolitik op 4% vum PIB. Dat maach u sech berouegen, mä deeselwechten Abléck héiert een awer och, datt eng Debatt an Europa stattfénnt um Niveau vun der Finanzministeren, a notament provozéiert vun der Europäescher Kommissioun, déi wëllt, datt déi eenzel Memberlänner an Zukunft net méi nëmmen 1% vun hirem Akommes, vun hirem PIB, an d'europäesch Keess ginn, mä 1,24% vum PIB. Dat wär eng gewaltig Steigerung, an et kann een do op jidde Fall ganz gedeelter Meenung sinn. Mir wëllen als ADR kloer soen, datt mir géint esou eng Evolutioun sinn. Ech mengen, d'Einnahme vun der EU ginn duer: si muss kucken, datt se domadder eens gëtt. Dofir soe mer och ganz kloer, datt déi aner Debatt iwwer eng Eurosteier op Käschte vun den nationalen Budgeten och eis Zoustëmmung net fénnt.

Deen Élargissement bréngt vill Ängschte mat sech iwwer sozialen Dumping a Concurrence déloyale vu verschiddene Betriber hei zu Lëtzebuerg, an dofir begrësse mer, Madame Ministerin, datt d'Lëtzebuurger Regierung sech endlech d'accord erkläert huet fir eng Iwwergangsbestëmmung anzegoe vun zwee Joer fir déi Leit, déi aus deenen neie Länner wëllen op Lëtzebuerg schaffe kommen, déi also an Zukunft dat och nach kënnen maachen, mä op Basis vun engem Permis A, wou een doriwwer diskutéiere kann, ob een hinnen net soll vläicht en Avantage ginn, andeem een net méi de Permis A pro Person virgesäit, mä esou Saache virgesäit pro Secteur. Ech mengen, dat sinn Aménagementen iwwert déi een diskutéiere kann.

Mä wat awer och eis kloer schéngt, dat ass, datt wann ee wëllt esou eng Iwwergangsperiod ofsécheren, da muss dat iwwer e Gesetz goen. An déi Iddi, déi een Abléck an der Commission des Affaires étrangères an och um Ministère des Affaires étrangères komm ass, vun der Regierung respektiv um Rapporteur komm ass, fir esou eppes iwwert de Wee vun engem Règlement grand-ducal ze rege-

len, ass eng total Illusioun, well et gesäit een, datt een domadder keng Base légale schafft, fir datt de Minister iergendwéi kënn agräfen, an dofir hoffe mer, datt d'Regierung ganz rapid e Gesetz déposéiert.

Dann ergëtt sech, muss een och soen, datt déi ganz Debatt vum sozialen Dumping awer net onnëtz ass. Vläicht net an deem Ausmooss wéi mer vläicht kënn fäerten, datt elo massiv Leit aus deene Länner géingen hei op Lëtzebuerg komme fir hei ze schaffen. Dat gleewen ech perséinlech net. Mä wat awer och kloer ass, dat ass, datt eng rezent Vergaangenheet scho gewisen huet, datt notament iwwert d'Sous-traitance bei verschiddene Marchés publics verschidden Entreprises hei op Lëtzebuerg komm sinn, déi manifestement déi bestehend Gesetzgebung a Sozialgesetzgebung net respektéiert hunn, an d'Enquête vun der Inspection du Travail et des Mines ginn an déi Richtung, an dofir ass et scho richtig, datt een awer nach hei am Land eng Kontroll iwwert déi ganz Evolutioun behält fir dem sozialen Dumping an der Concurrence déloyale vu verschiddene Betriber entgéintzewierken. Mä et wäert och verschidden Ännerunge bréngen, well, bien entendu vum 1. Mee un, fir allequerten déi Leit, déi an engem fraie Beruff sinn, de libre établissement awer gëllt.

Dann um institutionelle Punkt gëtt oft hei diskutéiert - an ech hat ee vu menge Virriedner nees héieren an déi Richtung plädéieren -, datt et elo zu 25 géng méi schwéier gi fir Europa virunzedreiwen. An da gëtt ëmmer am Hannerkapp eng Iddi lancéiert, dat ass déi vun dem Europa vun zwou Vitessen oder vum Kerneuropa, wou et een Europa wär, wat géng séier evoluéieren, an alleguer déi aner Länner an Europa, déi géingen dann eben e bësse méi lues deen europäesche Wee goen.

Ech mengen, datt et schlecht ass, iwwerhaupt esou Debatten ze féieren. Zweek verschidden Europae sinn net tragbar. Dat bedeit, datt ee just nëmmen d'Rad vun der Geschicht zréckdréint statt virunzedreinen. Wichteg ass et, datt all Länner, déi an Europa sinn, versiche méi no beienaner ze kommen, datt et sozial Konvergenzkritäre gëtt, grad wéi mer dat bei de Mënzen, bei den Devisen, de Fall haten, fir datt een datselwecht och um soziale Plang virgesäit, an ech bedauern, datt iwwerhaupt Debatten opkommen, fir datt déi eng nees erëm méi séier solle virukommen, anstatt ze kucke fir den Acquis ze konsolidéieren.

En drëtten Punkt bei där Debatt ass natierlech och dee vun der weiderer Erweiterung vun Europa. Mir mengen do ganz kloer, datt et besser wär, Europa géng elo emol kucke fir den Acquis ze konsolidéieren. Datt mer d'Diskussioun mat Rumänien a Bulgarien musse weiderféieren, ech mengen, déi sinn elo esou wäit engagéiert, datt dat eis de richtige Wee zwar schéngt ze sinn, mä awer muss ee vläicht iwwert d'Iwwergangszäiten diskutéiere wéini se kënnen Member ginn a wat d'Konditiounen sinn.

Ganz reservéiert muss ee sech weiderhi vun der Accélération vun Diskussiounen iwwert d'Adhésioun vun der Türkei weisen, well d'Menscherechtsverletzung ginn nach wie virun, déi geographesch Problematik an déi kulturell Problematik bleiwe bestoen. De Fait, datt d'Türkei nach ëmmer een Deel vun Zypern besat hält iwwer hir Baueren, déi se aus hire Länner op eng kéier dohinner zwangsimportéiert hu fir kënnen Gewicht nach an Zypern, am türkeschen Deel vun Zypern duerststellen, ech mengen dat alles beweist, datt et verfréit

wär fir elo mat der Türkei Diskussiounen weiderzeféieren. Mir hoffen datt, anstatt datt de Processus accéléréiert gëtt, datt en décéléreiert gëtt, an datt een au contraire versicht fir mat Kooperationsaccorden der Türkei entgéintzekommen a mat hinnen zesummenzeschaffen, statt op deen anere Wee ze goen, dee bis elo verschiddene Regierungen, op Drängen notament vun Däitschland, sech opdränge gelooss hunn.

Madame Ministerin, Här President, ech wëll soen, datt mer als ADR eng gewëssen Hoffnung hunn an deen Élargissement, mä datt et och verschidden Ängschte gëtt wou elo d'Regierung um nationale Plang gefuerdert ass, verschiddene Mesuren ze ergäifen, fir datt déi Ängschten net zum Droe kommen. Dat gesot, wëll ech awer den Accord vun der ADR-Fraktioun zu deem Gesetzesprojet ginn.

Plusieurs voix. - Très bien.

M. le Président. - Als nächste Riedner ass den Här François Bausch agedroen. Den Här Bausch huet d'Wuert.

M. François Bausch (DÉI GRENG). - Här President, Dir Damen an Dir Hären, ech wollt och fir d'éischt dem Rapporteur emol merci soe fir säi gudde Rapport, deen hie gemaach huet. Ech wëll och all deene Kollege merci soen, déi, loosst mer soen, scho méi eng pathetesch Beschreiwung vun dem historesche Kontext gemaach hunn. Ech wëll dat net nach eng kéier widerhuele wat vun hinnen hei gesot ginn ass. Ech wëll awer haaptsächlech am Ufank, wat den historesche Kontext ubelaangt, op eng, zwou Saachen agoen, wou ech vläicht e bësselchen, ech wëll net soen eng aner Aschätzung hu wéi Verschiddener hei virun, mä zumindest vläicht eng Rei Elementer an d'Debatt matgeheien, déi e bëssen an där historescher Beschreiwung vergiess gi sinn.

Ech mengen, et ass evident, datt besonnesch déi Erweiterung hei, loosst mer emol esou soen, en dueblen historesche Charakter huet. Deen éischten ass natierlech well et en immense Sprong ass am Kader vun der Erweiterung: esou e grouse Sprong op ee Coup huet déi Europäesch Gemeinschaft nom Zweete Weltkrich nach net gemaach, dat ass ganz evident. Deen zweeten ass awer och deen, well de Gros vun deene Länner, déi elo bättrieden, der sinn, déi eigentlech während iwwer 40 Joer duerch den Zweete Weltkrich vun Europa op eng Aart a Weis ofgetrennt gi waren, déi eben deem sou genannene fréieren Ostblock ugehéiert hunn, der sou genannener fréierer ekonomescher Entitéit Ostblock, déi awer Länner waren, déi vun hirer geographescher an och kultureller Identitéit hier eigentlech ëmmer zu Europa als solches gehéiert hätten, awer eben dofir net konnten.

Mä ech mengen awer, wann een iwwert den historesche Kontext schwätzt, a sécherlech zu Recht - wéi den Här Wiseler dat hei gemaach huet - déi grouss Bedeitung an dee grouse Mérite vun den eenzelne Völker an deene Länner ervirsträicht, och wéi et zum Fall vun den Diktaturen an deene fréieren Ostblockstate komm ass, dann ass dat sécherlech berechtigt, mä da muss een awer och gläichzäiteg soen, datt et eng Rei Ursaache gëtt, firwat et an deene Länner zu deem historesche Prozess mat deene Regimer, déi et do gi sinn iwwer 40 Joer, komm ass.

Ech hu gesot virun, den Zweete Weltkrich an d'Konsequenze vum Zweete Weltkrich sinn zu engem groussen Deel schold, mä dat geet awer eleng net duer, well dat hunn anerer och scho gesot. Et muss ee sech natierlech d'Fro stellen, wou sinn d'Ursaachen, firwat ass et zum Zweete Weltkrich komm, an da si mer bei där grousser weltwäiter ekonomescher Kris Enn den

20er, Ufank den 30er Joren, a bei de reellen Ursaache firwat et iwwerhaupt an eenzelne Länner zu Diktature komm ass, zu Faschismus komm ass an zu deene fierchterlechen Aussenanersetzungen tëscht 1940 an 1945.

Firwat ech dat rappeléieren, dat ass, well ech mengen, datt een awer muss oppassen, datt am Kader vun der EU-Erweiterung, déi elo stattfénnt, een net dierf aus den A verléieren, wat den eigentlechen Zweck war, firwat d'Europäesch Gemeinschaft iwwerhaupt gegrënnt ginn ass nom Zweete Weltkrich. Fir d'Europäesch Gemeinschaft an déi Länner, déi se gegrënnt hunn an an deene sou genannt sozial Maartwirtschaften existéiert hunn, war dat souzesoen d'Antwort op deen Desaster vu virum Zweete Weltkrich, an och op den Zweete Weltkrich selwer.

Et ass dofir wichteg, vu datt de Gros vun deene Länner, déi elo bättrieden, net nëmme Länner sinn, déi einfach esou der Europäescher Gemeinschaft bättrieden, mä an engem immensen Emstrukturierungsprozess sinn, engem ekonomeschen, gesellschaftspoliteschen Emstrukturierungsprozess, datt mer grad dann haut de Gedanke vun der Europäescher Unioun weiderentwéckelen, deen eigentlech aus dem Zweete Weltkrich erauskomm ass an aus all deene Léieren, déi mer du gezunn hunn. Dat heescht, mer mussen derfir suergen, datt esou gutt an deene Länner do wéi och an der Gemeinschaft insgesamt déi sozial, an ech géng esouguer haut soen, och nach déi ekologesche Komponent méi eng grouss Bedeitung spillt, wéi dat an der Debatt ronderëm d'Weiderentwécklung vun der Europäescher Unioun an deene leschten zéng, fofzéng Joer de Fall war, wou ganz vill iwwert d'ekonomesche Bedeitung diskutéiert ginn ass, wa mer geschwat hunn iwwert d'Erweiterung, mä ganz weínege eigentlech iwwert de sozialen an ekologesche Charakter.

A wann ech e bëssen och kucken, an dat ass zumindest eng Kritik, déi ee muss maachen, wat fir eng ekonomesche Dynamik sech entwéckelt an deenen eenzelne Länner an och do gefördert gëtt, da muss ee soen, datt eng gewësse Besuergnis do ass, datt se eigentlech e bësse vun engem Extrem an dat anert falen, dat heescht, datt een deelweis wëll Dereguléierung muss feststellen, déi eigentlech contraire sinn zum Gedanken, deen d'Europäesch Unioun nach ëmmer misst hunn, eiser Meenung no esouguer nach huet, dem Gedanken, deen aus de Léiere vum Zweete Weltkrich sech herausgeschilt hat. Dat als Virbemierkung.

Zu dräi Punkte wëll ech an deemem Kontext Stellung bezéien. Dat eent ass de gesamtekonomeschen Aspekt. Wat ass d'Bedeitung an deem Punkt vun deser Erweiterung? Dann den Aspekt, deen den Här Fayot och schonn ugeschnitten huet, dee vun der libre circulation vun de Salaréien innerhalb vun där neier Unioun. Och nach d'Finanzen, déi angesichts deenen heftegen Diskussiounen, déi ronderëm de Budget an der Europäescher Unioun stattfannen, am Moment eng gréisser Bedeitung hunn.

Den ekonomeschen Aspekt. De Rapporteur huet zueleméissege beluecht, wat den ekonomeschen Aspekt vun der Erweiterung ass. Zéng nei Länner, 75 Milliounen zousätzlech Awunner duerch déi zéng nei Länner, a wa Rumänien a Bulgarien 2007 nach derbäikommen, da wäert d'Europäesch Unioun ëm 105 Milliounen Awunner méi räich sinn. Dat sinn net nëmmen einfach 105 Milliounen Awunner, mä dat bedeit natierlech gläichzäiteg, datt d'EU mat 25 Länner insgesamt 450 Milliounen Awunner zielt, dat heescht, datt se e Bannemaart huet mat 450 Milliounen Awunner.

D'Europäesch Unioun gëtt, menger Meinung no, no där Erweiterung vun 2007 oder esouguer schon no där, déi den 1. Mee dëst Joer stattfënnt, de gréissten a kaffraaftstärkste Bannemaart wann ee vergläicht am Kontext vun de G7. Ech loosse China natierlech op der Säit, an och Indien. Et ass zimlech kloer, datt d'Europäesch Unioun een enorm ekonomesch Potenzial huet weinst deenen zwee Aspekter, engersäits weinst der Awunnerziel, déi ganz héich ass, mä anersäits och well et kaum een anere Bannemaart op der Welt gëtt, wou d'Kaffraaft als solch an d'Sozialofsécherung insgesamt esou héich si wéi an der Europäescher Unioun. Dat eleng beleet, wat fir eng Chancen a wat fir eng Erausforderunge sech do handendru verstoppen.

Et ass nun emol awer esou, datt vun deene Länner, déi den 1. Mee bäikommen, ausser Malta an Zypern, et der lauter sinn aus de sou genannte fréieren Ostblockstaten, déi eigentlech aus engem ekonomesche System erauswuessen, dee Planwirtschaft geheescht huet, wou alles total zentralistescht a staatlech fonctionnéiert huet mat allen negative Konsequenzen, déi mer haut kennen. Et gëtt awer och, muss ee soen, eng Rei positiv Aspekter, an dat ass ee Punkt, wou ech fannen, datt déi Länner och misste virsiichteg sinn, datt se net alles iwwer Bord geheien, wat se sech virun allem am soziale Beräich opgebaut haten.

Nun ass et awer emol esou, datt et zimlech schwéierfällg ekonomesch Strukture waren, an datt déi Iwwergangsphas eng schwéier, eng schmärerzlech fir déi Länner ass, a wann ee sech déi vill Ausnahmebestëmmungen, déi mer an dësem Traité hunn, emol ukuckt, Ausnahmebestëmmungen, déi vun deene Länner selwer gefrot gi sinn, sinn et der gréisstendeels, déi absolut essenziell sinn, gesi vu wou déi Länner hierkommen, nämlech aus engem absolut staatleche System, deen elo op e private System iwwergeet. A wa mer wëlle verhënnern, datt am Nu vu Privatpersounen, Gruppen, Entreprisen oder vu wiem och ëmmer aus deenen anere 15 EU-Länner an dese Länner quasi alles opkaaft gëtt, da versteet ee firwat all déi Schutzregelen, déi Iwwergangsregele noutwendeg sinn.

Jiddferee weess, datt a Länner wéi Polen oder Ungarn et weineg Leit gëtt, déi esou finanzkräfteg si wéi Leit an deene 15 aneren EU-Länner. Wann een einfach mordicus alles opmécht, da gëtt dat en eenzegen Debakel, en eenzegen Desaster. Dat ass zimlech kloer, an da wären natierlech d'Reaktiounen, déi an deene Länner géint d'Europäesch Unioun géngen entstoen, zimlech hefteg, an aus deem Grond sinn déi festgehale Schutzmesuren duerchaus berechtigt.

Wann een déi Opbauphas vun deene Länner kuckt, da stellt ee fest, datt eigentlech hir ekonomesch Situatioun entre-temps relativ gutt ginn ass. Si ass esouguer am Moment, wann ee reng de Wuesstum vum PIB kuckt, besser wéi an de meeschte Länner vun der heiteger Europäescher Unioun. Wann ech nëmmen déi lescht Joren, 2000 bis 2003, huelen, do war en Duerchschnittswuesstum vum PIB vu 4,3%. Vill EU-Länner wären iwwerglécklech, wa se de Moment e Wuesstum vu 4,3% vum PIB hätten, virun allem vill grouss Länner.

Déi nei Länner hunn de Moment esou eng ähnlech ekonomesch Dynamik, wéi mer eng haten an der Zäit ier Portugal a Spuenien bäikomm sinn. De Rapporteur huet dat och a sengem Rapport beschriwwen. Einzelner, ech huele Slowenien als Beispill, wat e klenge Land ass, dat, géng ech bal mengen, e bësse vläicht méi Chance hat fir méi flexibel ze sinn a wahrscheinlech aus där Ursach méi séier weiderkomm ass, an ech kucke wéi Slowenien sech an engem

kuerzen Zäitraum entwéckelt huet, dann ass dat einfach formidabel.

Ech kommen zu mengem Punkt 2, dee vun der libre circulation vun de Salariéen innerhalb der Europäescher Unioun. Mir als Gréng sinn der Meinung, datt déi libre circulation temporaire vun de Salariéen, déi zwar virgesinn ass am Traité, déi och elo vu Lëtzebuerg, zumindest an iergendenger Form, besprochen gëtt, obschonn, wéi den Här Fayot unhand vun Zitater vum Premierminister hei beluecht huet, mir, wéi do gesot ginn ass, eng iwwerängschlech Haltung haten, et genuch Beispiller gëtt an der vergaangener Geschicht an och an der heiteger Geschicht, déi beleen, datt déi Ängschten net berechtigt sinn.

Den Här Fayot huet zu Recht gesot, datt déi Leit an hirer eegener Heemecht sech schon eng gewässenen Existenz opgebaut hunn, datt souwisou kee fräiwëlleg einfach esou gäre geet, an datt et och sécherlech net wäert esou sinn, datt do elo op eemol laut, wéi de Premierminister selwer zum Beispill an der Zäit unhand vun engem Zitat vum Här Fayot hei gewisen huet, scho viru Jore gesot huet, datt elo honnertausende Leit géngen do auswanderen.

An et gëtt eigentlech e ganz krasst Beispill aus der rezenten Geschicht dat beleet, datt dat net de Fall ass, datt ass d'DDR. Ech mengen nom Fall vun der Berliner Mauer huet ee Land een anert Land aus dem fréiere sou genannten Ostblock quasi missen direkt d'office iwwerhuelen. Do sinn d'Grenzen einfach gefall an et ass alles relativ séier vereinheetlech ginn. A wat ass geschitt? Majo, mir stelle fest, wann ech haut Däitschland huelen an den Ostländer, datt sécherlech nach net alles do ass wéi et soll sinn, oder wéi mir mengen, datt et misst sinn, wat d'ekonomesch Situatioun ubelaangt: de Chômage ass och iwwerverhältnisméisseg héich, grad an deene Regionen, mä wat awer net stattfonnt huet, dat ass, datt op eemol zéngdausende Leit aus Ostdäitschland einfach esou immigréiert wären a Westdäitschland.

Et si sécherlech där Phenomeener ginn, mä, Här Glesener, dat huet sech awer limitéiert. Kuckt d'statistesch Zuelen an Däitschland: Wann Der d'Zuelen iwwert de Chômage an der Bundesrepublik Däitschland haut analyséiert, da soen ech lech, dann hutt Der an Däitschland natierlech insgesamt e Chômage, deen héich ass, dee bal bei 10% läit, mä Dir hutt awer grad esou gutt Regionen, wann ech de Groussraum Frankfurt zum Beispill huelen, wou de Chômage ënner 5% läit.

Dat heescht, et gëtt Regionen a Westdäitschland, déi ekonomesch einfach gutt do stinn, déi sech och gutt an deene leschte Joren entwéckelt hunn an net dorunner gelidden hunn, datt se zum Beispill fusionéiert si mat engem anere Land, mat all deem, wat ee jo dann hätt kënne fäerten. Datt natierlech dat och Anziehungspoler si fir Leit aus Ostdäitschland, ass kloer. Déi wësse jo wou déi Géigenden a Westdäitschland si wou et sech besser eventuell lieue léisst wéi haut an Ostdäitschland aus deene bekanntenen Ursachen; déi sinn awer net zu zéngdausenden dohinner ausgewandert.

Ech mengen, datt dat souwisou eng Situatioun ass, déi sech no an no wäert apendelen an, wéi gesot, och déi vergaange rezent Geschicht vun der Europäescher Unioun huet um Beispill Portugal a Spuenien an och mat Griichenland bewisen, datt dat de Fall ass.

Mir hunn souwisou, dat hu mer un deene leschten Zuele misse feststellen, en atypeschen Aarbechtsmaart zu Lëtzebuerg, an duerch deen atypeschen Aarbechtsmaart gëtt et eng ganz Rei Secteuren, wou mer och an deenen nächste Méint a Jore wahrscheinlech dach musse Leit importéieren, well mer

déi einfach um Lëtzebuerger Aarbechtsmarché, och wann de Chômage eropgeet, net fannen, well dat einfach Secteure sinn, wou déi meeschte Leit, déi zu Lëtzebuerg haut liewen a schaffen, entweder eng ze héich Qualifikatioun hunn oder net wëllen dohinner schaffe goen. Mä op alle Fall ass et kloer, et gëtt eng Rei Secteure wou mer se net fannen, an ech mengen, vu datt mer dat wëssen, an och de Rapport vun der Spezialkommission „Immigration“ schwätzt ganz kloer dovunner, misst ee sech iwwerleeën ob een net Verträge mat Drëttlänner ofschléisst fir zum Beispill deene Secteuren déi Aarbechtkräften zoukommen ze loosse. Dofir mengen ech, datt mer hei zum Deel eng falsch Diskussioun féieren an eis e bëssen iwwerängschlech zoumaachen.

Et ass och esou, datt et an der Praxis net einfach wäert ginn, heru e Reglement an iergendenger Form ze fannen, well dat jo och juristescht nach net kloer ass. Den Här Fayot huet zu Recht drop higewisen an d'Fro opgeworf, ob et duerget e Règlement grand-ducal ze maachen oder ob een net esouguer misst e Gesetz maachen, oder gesetzlech nach eng Kéier nologiféiere carrément fir an deem heite Fall eppes ze maachen, wann een déi éischt zwee Joer zum Beispill elo beusprocht. Mä zumindest soll een awer dann oppassen, datt dat Gesetz oder dee Règlement grand-ducal oder wéi och ëmmer, datt déi Regeln awer esou flexibel gehale sinn, datt mer hei net ze vill iwwerängschlech virginn an eigentlech de reellen Donnéeë Rechnung droen an eis net ze vill ofschotten.

Ech mengen et ass och wichteg, datt mer och do net falsch Signaler no bausse ginn. Ech menge wa mer gären hätten, datt mer net Geeschter erbäischwieren, déi eigentlech keng Berechtigung hunn, well wahrscheinlech de Problem sech an deem Mooss net stellt, dann hu mer Intérêt, éischters hei net mat falsche Kaarten ze spillen an zweetens net iwwerängschlech ze sinn, mä offen un déi Fro erunzegoen, näischt ze brückéiere selbstverständlech, mä offen un déi Fro do erunzegoen.

Da kommen ech zum drëtte Punkt, datt ass de Käschtepunkt vun der Erweiterung an deementsprechend och d'Debatt, déi mer am Moment an Europa iwwert den EU-Budget hunn. Ech fannen et flott, datt de Rapporteur déi Zuelen emol ënnertenee gestallt huet am Rapport wat de Käschtepunkt, de Coût net total vun der Erweiterung ass, an hien huet et jo och virdrun zitéiert: Wann een déi ganz Period hält tëscht 1990 an 2006, stellt de Käschtepunkt eigentlech e bësse manner duer wéi 1% vum Produit national brut vun der Unioun vun 1999 oder 0,005% vum PNB vun enger längerer Period an der Moyenne gerechent. Dat heescht, wann een déi Zuelen do géigeniwwerstellt par rapport zu deem, wat prognostizéiert gëtt, wat et vu Retombéeë bréngt, och ekonomesch gesinn, bréngt et fir déi Länner souwisou ganz vill.

An de Berechnunge ginn d'Experten dovun aus, datt eleng d'Erweiterung tëschent 1,3 an 2,1% u Croissance fir d'Länner selwer bréngt wa se bis bäitrieden, mä och fir déi 15 aner bréngt et en Zousaz. Et gëtt gerechent mat 0,7% Croissance supplémentaire vum PIB duerch d'Erweiterung, dat heescht et kann ee mat 100-prozenteger Sécherheet dovun ausgoen, datt eigentlech de Käschtepunkt largement kompenséiert gëtt duerch de Gewinn, deen een ekonomesch op engem aneren Niveau huet.

Dofir mengen ech, datt eigentlech keng Ursach besteet fir déi De-

batt, déi zum Deel de Moment an Europa e bëssen och leeft, woubäi da mat engem Niewenzeigefanger op d'Erweiterung gewise gëtt vun eenzelne grouse Länner, leider virun allem wann iwwert d'Kierze vum EU-Budget diskutéiert gëtt; ech fannen dat total onberechtigt. Mir fannen op alle Fall, datt een op kee Fall soll an déi Richtung goe fir den EU-Budget ze kierzen, an esouwäit ech dat matkritt hunn ass d'Lëtzebuerger Regierung um europäeschen Niveau jo och där Meinung. Ech mengen d'Zuele beleen einfach, datt et ekonomesch net vill Sënn géng maachen.

Doriwwer eraus spillt jo och eppes anescht: Mir hu jo all Intérêt, datt déi Entwicklung an deene Länner, haaptsächlech déi sozial Entwicklung, relativ séier weitergeet, datt d'Länner sech relativ séier zum Positivë kënne weiterentwickelen, well dat de Garant ass, datt mer laangfristeg och d'Friichte kënnen ernten, insgesamt gesellschaftspolitesch, vun där Erweiterung oder vun der Unioun, nämlech datt mer duerch eng gutt équipéiert Unioun mat engem gudden a qualitativ Sozialstat eigentlech domadder d'Grondsteng leeën, fir datt mer Friden hunn an Europa, och nach iwwert eng länger Zäit eraus, déi nächst Jorzéngten.

Ech kommen dann och do zu menger Konklusioun. Wann iwwert d'Europäesch Unioun an iwwert d'Weiderentwécklung iwwerhaupt haut vun der Europäescher Unioun diskutéiert gëtt - ech denken natierlech och do un déi Debatten, déi elo op eis zoukommen am Kontext vun der Schafung vun enger EU-Verfassung an doriwwer eraus -, da mengen ech, datt souwisou d'Mënschheet insgesamt haut op enger Kräizung steet. Si steet op enger Kräizung wou se sech muss decidéieren ob mer weltwäit en ekonomesche System entwéckelen, dee gewëssen human, sozial an ekologesch Kritäre respektéiert, dat heescht, dass mer eng gerecht Weltwirtschaftsuerdnung entwéckelen, oder ob mer wëllen zrëckfale an d'Feeler vu virun 1940 an eigentlech all d'Léieren aus dem leschte Jorhonnert vergiessen, déi zu deem Desaster vun 1940 bis 1945 an och zum Éischte Weltkrich, dee jo schon e Virleefer dovunner war, gefouert hunn, nämlech datt mer zrëckfale an d'Feeler vu virdrun an datt mer eng Gesellschaft opbauen an där déi wirtschaftlech Interesse vun Einzelnen oder eenzelne Gruppen absolute Virrang hunn iwwer all Allgemengwuel, iwwer all Regele vum Allgemengwuel.

Fir eis als Gréng ass et op alle Fall kloer, datt déi éischt Pist déi richtig ass, nämlech datt mer müssen eng Europäesch Unioun kréie wou et en zolidd Regelwierk gëtt, fir datt human, ekologesch a sozial Considérations eng zolidd Plaz doranner fannen, a wann dat eis geléngt an engem erweiderte Kader, ob dat elo 25 Länner sinn, 27 oder vläicht och eng Kéier méi, da sinn ech der Meinung, datt déi erweidert Europäesch Unioun eng enorm Chance ass insgesamt, well da wäert se eng Ausstrahlung hunn op de Rescht vun der Welt. Da ka se als Modell gi fir de Rescht vun der Welt, an dann hu mer e Beitrag geleescht, net nëmme fir de Friden um ale Kontinent, mä fir de Friden insgesamt an der ganzer Welt.

Et ass fir eis als Gréng dofir och selbstverständlech, datt mer dësem Traité wäerten zoustëmmen. Ech soen lech merci.

■ Une voix.- Très bien.

■ M. le Président.- Als leschten Diskussionsriedner ass den Här Serge Urbany agedroen. Den Här Urbany huet d'Wuert.

■ M. Serge Urbany (*déi Lénk*).- Merci, Här President. Dir Dammen an Dir Hären, et ass ouni Zweifel de Wëlle vun enger Majoritéit vun der Bevölkerung an de Bäl-

trëttslänner fir Member vun der Europäescher Unioun ze ginn, trotz Skepsis an Ängschten, déi bei ville Leit awer nach weider bestinn, iwwergens och an deene westleche Länner. Ech mengen, dass am europäeschen Erweiterungsprozess e Potenzial läit fir eng demokratesch a sozial Entwécklung vum Kontinent. Ech mengen och, dass et keng Alternativ gëtt zur europäescher Eenegung, an ech wäert duerfir dese Projet hei stëmmen.

Här Fayot, ech si weder Souveränist nach Euroskeptiker. Ech mengen awer, nodeem ech dat elo gesot hunn, et muss een awer och derbäi soen, dass dat mënschlecht Entwicklungspotenzial an Europa net genuch an dësem Vertrag mobiliséiert gëtt, dass souguer deelweis dese Vertrag kontraproduktiv ass a muncher Hilsicht an deelweis och Gefore beinhaltet. Ech mengen, et soll ee keng blauäueg Visioun hu vun deem, wat do geschitt. Et ass keen onschëllege Projet. Et ass ee Projet mat engem konkrete wirtschaftlechen Inhalt a mat engem konkrete wirtschaftlechen Hannergrond. Et sinn och grouss ekonomesch Interessen, déi domadder verbonne sinn.

Et gëtt allerdéngs och an Europa Géigeniddien, Géigeninteressen, Géigekräfte. Wichteg ass et, dass se kënnen an den demokrateschen Institutionen hiren Ausdrock fannen, an dat kënnen se de Moment. Wann ee Léieren aus der Gesellschaft kann zéien, dann ass et virun allem déi, dass ondemokratesch Gesellschaften, ob se vu riets oder vu lénks sinn, ëmmer an zu Recht fale müssen. Ech wëll awer derbäi och soen, och d'Virgeschichte ass net esou onschëlleg wéi et heiansdo duergestallt gëtt. Och an deene Länner ass et eng Virgeschichte, déi net ëmmer demokratesch war. Et sinn och autoritär an esouguer faschistesche Herrschaften och an deene Länner virdrun ginn.

Dir Dammen an Dir Hären, an engem Diskussionsbäitrag op enger Konferenz zu Budapest am März 2003 huet de Professor Jörg Huffschmied vun der Universitéit vu Bremen, bekannt och als Animateur vun der Memorandumgrupp vun alternativen europäeschen Ekonomisten, d'Resultat vun de Baitrëtsverhandlungen mat den zéng Länner awer grondsätzlech kritiséiert. Hien huet festgestallt, dass déi europäesch Erweiterung an enger Krisensituatioun stattfënnt, an där mer eis befannen, engersäits enger institutioneller Kris, déi duerch e Mangel un Demokratie an den europäeschen Institutionen, beim europäesche Fonctionnement selwer gekennzeechent ass, e Mangel, deen och duerch d'Aarbechte vum europäesche Verfassungskonvent nëmmen onwesentlech konnt behuewe ginn. Dat hu mer hei diskutéiert, wéi mer déi Debatt iwwert dee Projet haten.

Zweetens, dass déi Erweiterung stattfënnt an enger wirtschaftlecher Kris, déi duerch e luese Wuesstum, eng andauernd héich Aarbechtslosigkeit an och der Oflehnung, der prinzipieller, a mengen Aen dogmatischer Oflehnung, vun enger Wirtschaftspolitik vun öffentlechen Ausgaben a Projeten gekennzeechent ass. Deen Ekonomist huet gesot, dass déi radikal Maartideologie, déi sech jo ënnerschiedslos elo grad esou gutt op Westeuropa wéi op Osteuropa applizéiere soll, de falsche Wee wier, a si kéint déi spezifesch Problemer, déi sech an deene Länner an Osteuropa stellen, scho guer net léisen. Hien huet och gesot, et wier zu iwwerstierzte Privatisierungen an deene Länner komm an et wieren déi transnational europäesch Firmen, déi déi grouss Gewënner vun der politischer Wend an deene Länner gewiescht wieren.

Dat hätt zwar deene Länner den Zougank zu neien Technologie bruecht, awer och d'Ofhängegkeet vun deene Länner als bëllegen Aarbechtsmaart fir zum Deel délo-

calisiéiert Betriber aus anere Länner. An hien huet och gesot, dass do, wou eng staark institutionell öfentlech Politik de Moment erfuerdert wier an deene Länner, zum Beispill bei der Upassung vun deenen ekonomeschen Infrastrukturen, am Transport, bei de Kommunikatiounsmëttelen awer och zum Beispill bei der sozialer Sécherheet, bei den Aarbechtsgesetzer, déi jo hätte missen un dat net liberaalt Émfeld ugepasst a gestärkt ginn, grad do a ville Fäll de Contraire geschitt ass. Mir wëssen och zum Beispill, dass öfentlech Pensioussystemer zum Beispill an deene Länner radikal ofgeschaaft gi sinn oder an der Tendenz radikal ofgeschaaft gi sinn an eventuell souguer riskéieren eng kéier eis hei als Modellen entgéintgehalen ze ginn.

Allgemeng kritiséiert gëtt och an der öfentlecher Debatt, dass d'Budgetsmëttel fir d'Erweiderung vun Europa kaum erhéicht gi sinn, zum Beispill d'Infrastruktur-fongen, déi jo, wann ech mech net ieren, bei 0,45% vum europäeschen Nationalprodukt festgefruer gi sinn. Ech froe mech, wéi do déi wuessend Ongläichheeten an Europa - vun deenen de Rapport iwwregens ganz kloer schwätzt, Ongläichheeten tëschent de Regiounen an Europa, Ongläichheeten tëschent deene verschiddene Bevölkerungsschichten -, wéi déi Ongläichheete kënne beseitegt ginn, wann esou weéng öfentlech Mëttelen dofir agesat ginn. Scho guer net ze schwätze vun deenen Ongläichheeten, déi elo derbäikommen, doduerch dass de Liebensniveau an deene Länner nach méi niddreg ass wéi dee vu verschiddene Géigenden a Länner an Europa, esou wéi et elo besteet. Dobäi kënnt nach, dass déi wichteg Transferte fir Baitrëttslänner, déi Fongen, déi se solle kréien, sech iwwer eng länger Period erstrecken an net direkt zu 100% agefouert ginn. Zum Beispill d'Agrarsubventionne sollen ënner 25% am Ufank ausmaache vun deem, wat déi westeuropäesch Bauere kréien.

A schliesslech - an dat ass jo och hei zu Recht betount ginn - gëtt d'fräi Zirkulatioun vun den Aarbechtskräften, déi jo awer e wesentlechen europäesche Prinzip ass, op deem Europa ëmmer berout huet, fir déi Länner op eng Partie vu Joren ausser Kraaft gesat aus protektionistesche Grënn, wat ouni Zweifel och an deene Länner de Chômage, dee schon héich ass, nach wäert an d'Luucht dreien. Dobäi kënnt jo bekanntlech op déi osteuropäesch Wirtschaft a besonnesch op hir Landwirtschaft, an där awer nach ganz vill Leit schaffen, besonnesch an esou Länner wéi Polen zum Beispill, nach ganz vill a puncto Restrukturierung zou.

Et muss een also allgemeng feststellen, dass déi europäesch Erweiderung hei net nëmme Virdeeler fir déi Länner bréngt, déi elo solle Member vun der Europäescher Unioun ginn, an dass déi Nodeeler awer alleguerten an deem heiten Accord definitiv festgeschriwwen solle ginn. Ech fannen, dass et en onéquilibréierten Accord ass, deem dat meescht dem sou genannte fräie Maart iwwerléisst, vun deem mer jo wëssen, dass e guer net esou fräi ass wéi en heescht, well e gëtt virun allem dominéiert vu grousser Wirtschaftsgruppen. Ech fannen, dass alles deem sou genannte fräie Maart iwwerlooss gëtt an dass an där europäescher Konstruktioon, esou wéi se elo virgesinn ass, keng Wirtschaftspolitik ausserhalb dovunner virgesi gëtt.

Ech mengen och, dass et en Accord ass, dee riskéiert d'Déséquilibre an Europa tëschent Aarm a Räich an tëschent de Regiounen nach weider ze verdéiwen. An ech bleiwen der Meenung, dass et sech hei net ëm en demokrateschen a sozialen Entwécklungsmodell handelt, esou wéi een e sech hätt kënne virstellen an esou wéi en duerchaus géif Sënn maachen an

esou wéi en duerchaus noutwendeg wier, dass en an Europa géif entstoën. Ech mengen also, dass d'Leit a West- wéi an Osteuropa an Zukunft nach vill musse streiden an och nach vill sech musse wieren, fir dass en anert Europa méiglech gëtt.

Ech wëll nach eng kéier betounen, dat huet näischt mat Souveränismus oder Euroskeptizismus ze dinn, au contraire, ech fannen, dass eng blann Zoustëmmung zu deem, wat geschitt oder eng net kritesch genuch Zoustëmmung zu deem, wat geschitt, dee beschte Wee ass fir erëm an Europa verstärkt Skepsis an Nationalismus opkommen ze loosse. Ech soen lech merci.

M. le Président. - D'Diskussion ass elo ofgeschloss an d'Wuert huet elo d'Madame Ausseminister Lydie Polfer.

Mme Lydie Polfer, Ministre des Affaires étrangères et du Commerce extérieur. - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, erlaabt mer fir d'éischt allen Intervenanten an deem Débat merci ze soen an natierlech ganz besonnesch dem Rapporteur, deen en excellenten an exhaustiv Rapport iwwert den Traité d'adhésion vun deenen zéng neie Länner virgeluecht huet.

Erlaabt mer awer och ganz éierlech ze soen, wéi frou ech sinn, datt, wann ech dat elo richteg interpretéiert hunn, dës Chamber à l'unanimité hiren Accord zu deem Traité d'adhésion gëtt. Ech si ganz frou doriwwer, well Lëtzebuerg als ee vun de Grënnungsmemberen 1952 scho vun der CECA an duerno 1958 vun dem Traité de Rome domat weist, datt et och haut nach där visionärer Virstellung vun Europa, déi vun - mir géingen jo gäre soen - engem bal Lëtzeburger, dem Robert Schuman virun iwwer 50 Joer verfaasst ginn ass an datt mir och deenen Iddien haut nach trei sinn. Iddien, déi Europa zu deem gréisste Friddensprojet gemaach hunn, deen ons Regioun a laange Jorhonnerte kannt huet. Datt déi Visioun vum Robert Schuman visionär war, dat geet nach eng kéier aus engem Zitat ervir, wat en 1959 gemaach huet, an erlaabt mer lech dee virzeliesen: „Nous ne devons pas construire l'Europe uniquement dans l'intérêt des peuples libres. Nous devons être en mesure d'accueillir les pays de l'Est, le jour où ils nous le demanderont.“

Deen Dag ass ufanks den 90er Jore komm, wou déi Länner, déi d'Victime vum Stalinismus waren, déi fir d'éischt d'Victime vum Nazismus an duerno d'Victime vun der Divisioun vun Europa waren, sech an engem exempläre Kampf hir Fräiheet selwer nees erobert hunn. Den Dag ass also komm wou si ugeklappt hunn a Member vun där grousser europäescher Famill wollte ginn. A jiddereen heibannen - an dat ass kloer zum Ausdrock komm, doriwwer freeën ech mech an dat weist wéi grouss de Respekt ass, deen dëst Haus virun deene Länner huet - huet net nëmme déi historiesch, mä och déi moralesch Dimensioun vun där Adhésioun ënnerstrach.

Déi Länner hu sech, wéi gesot, mat ganz vill Courage aus enger Situation befreit, déi si net esou gewollt hunn, mä déi anerer hinnen operluecht haten. An den Henri Grethen huet mech virdrun nach just un en anere Sproch vun engem groussen Philosoph, dem Perikles, erënnert, dee gesot huet: „D'Geheimnis vum Gléck läit an der Fräiheet an d'Viraussetzung fir d'Fräiheet ass de Courage.“ Dee Courage hunn déi Länner bewisen an et war dofir och nëmme normal, datt déi aner europäesch Länner offiziell um Conseil vu Kopenhagen 1993 déi prinzipiell Décisioun geholl hunn, datt wann eng Rei Kritären erfëllt wieren, datt si Member vun där Europäescher Famill géinge ginn.

An erlaabt mer vläicht och do lech nach eng kéier un déi Kritären ze

erënnere. Déi Kritären, déi de Fundament vun eisem Zesummeliwen an deene leschte 50 Joer garantéiert hunn, déi eis Fridden, Stabilitéit a Prosperitéit bruecht hunn; Fridden, Stabilitéit a Prosperitéit, déi mer gäre mat anere wëllen deelen.

An déi „critères de Copenhague“, vun deenen ëmmer esou vill geschwat gëtt, soen dat hei - an ech liesen se vir, sou wéi se an de Konklusioun festgehal ginn: „L'adhésion requiert de la part du pays candidat qu'il ait des institutions stables garantissant la démocratie, la primauté du droit, les droits de l'homme, le respect des minorités et leur protection, l'existence d'une économie de marché viable ainsi que la capacité de faire face à la pression concurrentielle et aux forces du marché à l'intérieur de l'Union.“

Fir deenen do Kritären ze entspreche, hunn déi zéng Länner an deene leschten zéng Joer vill geschafft, enorm vill geschafft. De Rapporteur huet et rappeléiert. Dat, wou mir heiansdo esou salopp driwwer ewechginn a vum Acquis communautaire schwätzen, sinn iwwer 80.000 Säiten; 80.000 Säiten, déi d'Regele vun deenen dote Kritären ënnermauern. Déi Länner hunn doru geschafft a si sinn elo op deem Punkt, wou se mat e puer Problemfall - mä déi huet all Land an déi hunn och déi Länner, déi zu deene gehéieren, déi scho méi laang dobäi sinn - deene Kritären do kënnen entspreche - an de Rapporteur huet vun deene verschiddene Problemfall geschwat.

Mir sinn also elo op deem Punkt, wou an e puer Méint déi zéng Länner wäerte voll Member vun der Europäescher Unioun ginn. An dat ass, wéi gesot, en historiesche Moment. En historiesche Moment, well Europa nees géengt gëtt, mä awer och well Europa domat an der Welt eng ganz aner Plaz nach kritt. Eng Welt fir d'Stabilitéit, fir d'Prosperitéit a fir de Fridden, wou mir eis Stëmm - d'europäesch Stëmm - mat engem anere Gewicht kënne virdroen.

Mir wäerten nämlech mat deenen zéng Länner, déi elo Member an der Europäescher Unioun ginn - an dat ass hei och schon ënnerstrach ginn - op eng Populatioun vu 450 Milliounen kommen a wa mer Bulgarien a Rumänien nach derbäihuelen, da kann ee vun enger Augmentatioun vun 30% vun der Populatioun schwätzen. Dat nämlech géllt och grosso modo fir den Territoire, et kommen 3,9 Milliounen km² derbäi an dat ass och do eng 34%eg Augmentatioun vum Territoire. An dach, wat de PIB ubelaangt, sou wäerte mer nëmme eng knapp 5%eg Augmentatioun vum PIB errechen. A just hei leien - an dat waren déi eenzeg Punkten, déi jo am Fong haut de Mëten och hei zur Diskussiounen Ulass ginn hunn - déi Erausforderunge fir déi nei Länner an och fir eis, fir déi Ennerscheeder, déi et haut gewëss nach ginn, zesummen ze iwwerwannen, an dat zum Beschte vun ons alleguerten.

An et ass vill iwwer Clausen transitoires geschwat ginn, ob se ubruecht wieren oder net, ob se laang genuch wieren oder net genuch. Et sinn - an ech widderhuelen dat, wat de Rapporteur scho gesot huet - am Ganzen 250 Périodes transitoires virgesinn. Dofir sinn déi allermeescht fir déi nei Länner virgesinn - eleng Polen huet der 40, Malta 35, Lettland 30. Firwat? Mä well een ebe mat Behutsamkeet un déi Differenze muss erugeen an et huet kee Wäert an et ass kengem Mënsch gedéngt, wann een iwwert déi Situatioun an déi Realitéiten do ewechgeet. An dat ass vu villen hei ënnerstrach ginn, et muss een d'Saachen zesummen ugoen an offe kënnen

driwwer schwätzen, well wann dat hei och den Ufank ass, ass et jo weess Gott keen Ofschluss, ganz au contraire et ass den Ufank vun engem Zesummeliwen, wat mer och zesumme musse gestalten an déi Périodes transitoires sinn zesummen ausgehandelt gi mat, wéi gesot, just engem Zweck, fir deen Iwwergang vu ganz ënnerschiddleche Situatiounen - an dat ass d'Realitéit - esou reibunglos wéi méiglech ze gestalten a fir d'Reiwereien an d'Differenzen esou weéneg wéi méiglech ze exacerbéieren.

Erlaabt mer dofir op ee Punkt ze kommen, dee jo vu villen hei ugeschwat ginn ass, dee vun der libre circulation des travailleurs. Ech wëll net op dat agoen, wat den Här Fayot sech e Pleséier mécht ëmmer nees ervirzesträichen. Ech hunn him oft genuch gesot, datt déi Positioun vun der Regierung ëmmer vill méi nuancéiert war.

Ech hunn an deene leschten zwee Joer iwwerall wou ech war éischter drop higewisen, datt dat hei fir eis eng ganz delikat Situatioun ass. Mir hunn zwar e ganz dynameschen Aarbechtsmaart, awer och e ganz klengen Aarbechtsmaart a souguer mat 290.000 Aarbechtsplazen ass eise Marché du travail ganz kleng an ech hunn dat bei all deene Partner mat deenen ech geschwat hunn - an ech kommen herno nach zrëck wéi eng Relatioun Lëtzebuerg mat deene Länner opgebaut huet - iwwerall ervirgestrach an ech hunn och iwwerall ervirgestrach, datt jiddereen och misst Verständnes hunn, datt mer awer déi verschidden nei Partnerlänner net kënnten op eng verschidden Aart a Weis behandelen.

Ech menge fir eis war et wichteg, datt mer déi nämlech Aart a Weis vum Traitement fir déi eng a fir déi aner virgesinn hunn an ech hunn also an all deene Verhandlungen, an all deene Réuniounen - dat ass nozeliesen - an alle Procès-verbaux, déi doriwwer gemaach gi sinn, ëmmer op déi dote Situatioun higewisen an also do keng falsch Hoffnungen iergendwéi geweckt.

Ech wëll och nach ee Wuert zu Portugal soen. Et gëtt hei ëmmer gemaach, wéi wa mer mat Portugal zwar eng Période de transition ausgehandelt hätten, awer mir hätten se net an Usproch geholl. Dat entsprécht net der Realitéit. Portugal ass den 1. Januar 1986 Member ginn an de Fait war, datt mir dee Moment Périodes transitoires vun zéng Joer ausgehandelt haten. An de Fait ass och, datt mer no siwe Joer gesot hunn, mir géinge mengen, elo hätt d'Situatioun sech stabiliséiert a se dofir op den 1. Januar 1993 opgehuewen hunn. Dat heescht awer - an ech mengen déi do Rechnung ka jidderee selwer maachen -, datt mer während siwe Joer eng Période transitoire hate mat engem Land, wéi gesot, wou mer eng bilateral Konventioun hatten - ech wollt dat awer nach eng kéier hei soen.

An deem Fall gleewen ech net, an ech wënschen et net, dass mir esou laang Périodes transitoires iergendwéi missten an Usproch huelen. Ech brauch net drun ze erënnere, den Här Calmes an anerer hunn et hei gesot, wat am Traité virgesinn ass: Zwee Joer Période transitoire ass de droit, duerno, wann ee mengt den Aarbechtsmaart hätt nach Schwierigkeeten, kann een et bis fënnef Joer verlängere. Mä no fënnef Joer muss ee scho wierklech argumentéiere bei der Kommissioun fir et kënne weiderzeféieren, an am Fong nëmme Däitschland an Eisträich hu bis elo ugemellt, dass se dat wëllte maachen.

Ech gleewen effektiv och net, dass dat iergendwéi misst an Usproch geholl ginn, mä déi heite Situatioun an déi heite Moossname si jo ebe geduecht fir engem den Iwwergang esou reibungslos wéi méiglech ze erlaben, an d'Regierung huet ganz kloer an unanime d'Dé- cisioun geholl, eben déi zwee Joer

Disposition transitoire elo emol an Usproch ze huelen, wat net heescht - an dat muss ech grad esou kloer ënnersträichen -, dass net Leit aus deene Länner heihinner kënnte schaffe kommen. Et ass just, dass se der Prozedur vum Permis nach während deenen zwee Joer ënnerluecht sinn. Mä wann de Marché du travail géeng eng grouss Demande hunn, a wa Leit aus deene Länner déi Demande kënnten erfëllen, dann hënnert näischt ons drun, deene Leit Permissen ze ginn. An an deem Sënn wëllt d'Regierung eben och d'Moossnamen huelen.

Et ass och hei opgeworf ginn, wéi eng legislativ Aart a Weis déi richtig wär. Et kënnt een dovunner ausgoen, dass eng Notifikatioun un d'Kommissioun géif duergoen. Et kann een awer och, an ech hunn dat och der Regierung proposéiert, ganz prezis am Artikel 28 vum Gesetz vun 1972 virgesinn, dass een ee Saz bäischreift, an dee wär wéi folgendes: „Sans préjudice des mesures prises pour l'application des dispositions transitoires prévues au traité d'adhésion à l'Union européenne et à l'accord sur l'espace économique européen, le permis de travail“, an dann eben esou wéi den Text haut ass.

Dat wär eng Moossnam, déi eis wierklech géif ganz kloer eben all déi Moossnamen erlaben, déi mir wëlle maachen, an och méi flexibler, déi mer envisagéiere kënnen ze maachen, quitte dass se dann duerno an engem Règlement grand-ducal nach méi prezis spezifizéiert ginn. Mä der Regierung hir Volonté politique ass an deem Fall ganz kloer an och unanime.

An do stellt ee jo fest, dass effektiv d'Gemidder sech an deene leschte Wochen a Méint staark geännert hunn. Virun e puer Méint si mer nach dovunner ausgegangen, dass eng Rei Länner géingen hire Marché du travail opmaachen. Or haut muss mer feststellen, dass ausser Irland an England all déi aner Länner Moossname geholl hunn, fir op d'mannst vun deenen zwee éischte Jore vun den Dispositions transitoires ze profitéieren. Wësend dass mir am Häerz vun Europa leien, dat heescht wierklech och iwwer Land erreechbar sinn, wär et, mengen ech, net ganz responsabel gewiescht, wa mir dann an Zentraleuropa hei déi Eenzeg gewiescht wären, déi net vun deenen Dispositionne Gebrauch gemaach hätten, an dofir ass déi Haltung, déi ech selwer an all deene Réuniounen an deene leschten zwee Joer ageholl hunn, an déi och vun der Regierung wéi gesot confirméiert ginn ass, mengen ech eng am beschten Intérêt vun alle Säiten, well et erlaabt souwuel flexibel op den Aarbechtsmaart ze reagéiere wéi awer och ze verhënnere, dass mer op eemol mat Situatiounen befasst wären, déi mer net méi kënnte ganz géréieren.

D'Fro gëtt oft gestallt: Wat ass d'Plaz vu Lëtzebuerg, vun engem méi klengen Land an där erweiterter Unioun? Ech kann lech nëmme soen, dass mer an deene leschte Joren d'Kontakter zu all deene Länner extrem ausgebaut hunn. Ech selwer hunn, an dat waren déi éischt Schrëtt, déi ech gemaach hunn, an all déi Länner, an déi zéng Länner, souguer an déi zwielef, wann ech Bulgarien a Rumänien dobäirechnen, bilateral Reese gemaach. Mä net nëmme bilateral Reesen um politesche Plang, och um ekonomesche Plang, am Kader vum Commerce extérieur, hate mir Missiounen an deene leschte véier Joer an déi dräi baltesch Länner, a Polen, an Ungarn, an d'Tschechesch Republik, an d'Slowakei, a Rumänien, an, virun net manner wéi virun enger Woch, an Zypern.

Déi Zuele kommen also net vun näischt, déi Zuelen och vun der Augmentatioun vun eisen Échangé mat deene verschiddene Länner. Et sinn der souguer e puer dobäi, wou et extrem an d'Luucht gaangen ass, net nëmme 300%, mä mat Polen a mat der Tscheche-

scher Republik hu mer eis Échangé souguer verzéngfacht. Wéi gesot, dat ass eent vun deene Resultater, dat eben op déi excellent Relatiounen, déi mir mat deene Länner hunn, zréckzeféieren ass, an et ass och net fir näischt, dass mer scho virun zwee Joer an der Tschechescher Republik zu Prag eng Ambassade opgemaach hunn an dass mer och drun denken, an dësem Joer nach eng opzemaachen a Polen, zu Warschau, wou mer schonn en Haus en vue hunn, a wou mer allerdéngs och nach mussen déi néideg Ressources humaines kréien, fir dee Posté kënne wierklech esou ze gestalten, wéi e muss sinn, wann e sengen Aufgabe soll gerecht ginn.

Mir hunn also d'Relatiounen op alle Pläng: um politeschen, um diplomateschen an um ekonomesche Plang, wierklech gestärkt, a wann ech déi Kontakter gesinn, déi mer haten, iwwer all déi Méint an och Joren, souwuel wat d'Conférence intergouvernementale wéi wat d'Konventioun ubelaangt, da kann een nëmme soen, dass Lëtzebuerg hei seng Vermittlerroll voll iwwerholl huet, an och bei deenen neie Partner besonnesch als e respektéierten an e crédibele Partner ugesi gëtt. Mir si vläicht méi disponibel a méi llicht accessibel wéi aner vun eise grousser Partner, an dat mécht d'Zesummeschaffe mat deene Länner och wierklech net nëmme ganz flott, mä carrément och beräichernd.

Ech mengen den Här Wiseler hat ganz zu Recht op déi enorm Beräicherung higewisen, déi mer hei wierklech um kulturellen, um sozialen Plang mat an d'Europäesch Unioun kréien. Déi Länner waren, wéi et net aneschtens ze erwaarde war, net nëmmen ekonomesch a politesch vun eis getrennt duerch den Eiserne Vorhang, mä och dee kulturellen Austausch, dee mer haten, ass dobäi ze kuerz komm, an et ass Zäit, dass mer eis alleguerter besser kenne léieren, net nëmmen déi politesch Responsabel, do ass villen geschitt, mä dass och d'Leit sech kenne léieren, fir dass se sech respektéiere kënnen, an eben och zueneen fannen. Dat ass de Grondstee vun deem Europa, wat de Robert Schuman och viru 50 Joer wollt, wat mir zesumme fir d'éischt zu sechs, dann zu néng, zu zéng, zu zwielef an zu fofzéng an elo zu 25 weider wëllen opbauen.

Dee gréissten Défi, dee virun eis steet, dat ass deen, dass mer déi Acquisen, déi mer a 50 Joer zesummen opgebaut hunn, Acquisen um sozialen, um ekonomeschen, um politesche Plang, Acquisen um Niveau vun der Solidaritéit an och der Integratioun, dass mer déi net nëmmen net ofbauen, mä dass mer déi zesumme mat deenen Neien ausbauen. Dat ass eng grouss Ambitioun, déi mer müssen hunn.

Wat de finanziellen Impakt ausmécht: Et ass vill hei iwwer Zuele geschwat ginn; ech ginn lech just eng fir lech ze weisen, dass de finanziellen Impakt a kenger Mooss a Relatioun steet mat deem formidabelen Défi an där Chance, déi deen Elargissement ka bedeuten. Fir Lëtzebuerg kascht den Elargissement an de Joren 2004 bis 2006 ronn 50 Milliounen Euro. Dat ass ëmgerechent op eis Populatioun 40 Euro pro Joer. Dat ass ëmgerechent nees eng kéier, wann een et méi bildlech wëllt duerstellen, ee Pak Zigaretten de Mount. Wann ee gesäit, wat mer hei zesumme kënnen bauen, Fräiraum fir Fridden, Fräiraum fir Stabilitéit a Prosperitéit, da mengen ech ass de Präis a kengem Verhältnis zu deem, wat d'Erweiderung als Positives ka bréngen.

Dass dat net ouni Ustrengunge geet, dass dat net ouni Hëllef een zu deem anere geet, ass kloer, an och do ass ganz gewëss, dass Lëtzebuerg och do scho Pionéieraarbecht geleescht huet. Mir hunn net gewaart op haut a mir hunn net gewaart op den 1. Mee 2004, fir Pro-

grammer mat deene Länner opzebauen, wou mer hinnen hëllefen, sech och déi verwaltungstechnesch Kapassitéiten ze ginn, déi ee brauch fir esou e groussen Apparat wéi deen, deen d'Europäesch Unioun mat all deene Regelen ass, fir déi ëmzesetzen.

Mir hunn iwwer 30 Milliounen Euro an deene leschte Joren ausginn, fir hir Leit a Programmer hei mam Institut vu Maastricht auszebilden, fir hinnen um administrativen awer och um juridictionellen, um judiciaire Plang ze hëllefen, dat alles am Sënn vun eben, dass mer zesummen eng Communauté de destin sinn, dass endlech Europa wierklech kann d'Blat vu Jalta ëmdeinen, an dass Europa zesummen eng Zukunft huet, déi net nëmme fir Europa wichteg ass, mä wou et säin Apport zu der Stabilitéit um internationale Plang kann a muss bréngen. Dat ass eng grouss Aufgab, eng grouss Aufgab, déi mir awer wéi gesot net géintenee maachen, mä mat eise Partner net nëmmen an Europa, mä doriwwer eraus.

Ech si wéi gesot ganz frou, och wann et e bësse spéit ginn ass. De Rapporteur huet frëndlecherweis drun erënnert awer, dass d'Regierung schonn am Juli d'lescht Joer de Projet déposiert hat. Mä en ass net hei am Haus hänke bliwwen, well dëst Haus huet och ganz schnell geschafft - an nach eng kéier meng Félicitatiounen -, awer op enger anerer Plaz war en e bësse hänke bliwwen. Mä wann ech dat Resultat gesinn, dass mir dat à l'unanimité elo kënne stëmmen, ech mengen, da war et den Asaz wäert.

Ech soen lech alleguerter merci.

M. le Président. - D'Diskusioun ass elo ofgeschloss a mir kommen zur Lecture vum Article unique vum Projet de loi 5190 a stëmmen driwwer of.

Lecture du texte du projet de loi (par M. Jean Spautz)

Den Article unique ass gelies an ugeholl.

Dir Dammen an Dir Hären, et ass en historesche Vote, dee mir elo iwwert dee Gesetzesprojet 5190 virhuelen.

Vote sur l'ensemble du projet de loi et dispense du second vote constitutionnel

Déi fir de Projet si stëmme mat Jo, déi dergéint si mat Neen oder enthale sech.

De Projet de loi ass eestëmmeg ugeholl mat 60 Jo-Stëmmen.

Ont voté oui: Mme Nancy Arendt, M. Lucien Clement, Mme Marie-Josée Frank, MM. Marcel Glesener, Jean-Marie Halsdorf, Norbert Hauptert, Nico Loes, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar, Mme Ferny Nicklaus-Faber, MM. Patrick Santer, Marcel Sauber (par Mme Ferny Nicklaus-Faber), Marco Schank, Jean Spautz, Mme Nelly Stein, MM. Théo Stendebach, Nicolas Strotz, Fred Sonnen (par M. Paul-Henri Meyers), Lucien Weiler et Claude Wiseler;

Mme Simone Beissel (par M. Jean-not Krecké), Alex Bodry, Mme Mady Delvaux-Stehres, M. Mars Di Bartolomeo, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Jean-not Krecké, Lucien Lux, Mme Lydia Mutsch (par M. Mars Di Bartolomeo), MM. Jos Scheuer, Georges Wohlfart (par Mme Mady Delvaux-Stehres) et Marc Zanussi (par M. Alex Bodry);

MM. Jean Asselborn (par M. Jean-not Krecké), Alex Bodry, Mme Mady Delvaux-Stehres, M. Mars Di Bartolomeo, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Jean-not Krecké, Lucien Lux, Mme Lydia Mutsch (par M. Mars Di Bartolomeo), MM. Jos Scheuer, Georges Wohlfart (par Mme Mady Delvaux-Stehres) et Marc Zanussi (par M. Alex Bodry);

MM. Jean Colombara, Gast Gibéryen (par M. Aly Jaerling), Fernand Greisen (par M. Robert Mehlen),

Jacques-Yves Henckes (par M. Jen-Pierre Koepp), Aly Jaerling, Jean-Pierre Koepp et Robert Mehlen;

MM. François Bausch, Camille Gira, Jean Huss, Mme Dagmar Reuter-Angelsberg (par M. François Bausch) et Mme Renée Wagener;

M. Serge Urbany.

(Applaudissements de l'assistance)

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Et ass also esou décidéiert.

Une voix. - Sot dem Premierminister, et wier net fir hie gewiescht!

M. le Président. - Mir si frou, dass de Premierminister och age-traff ass.

Dir Dammen an Dir Hären, also domadder war dee Punkt ofgeschloss. Mir hätten dann elo eng Motioun, déi den Här Mehlen abruecht huet, se ass ausgedeeft ginn, Dir hutt se am Text virleien. Ech menge mir kéinten direkt ofstëmmen.

(Interruption)

Neen? Et ass an der Rei. Et hätt jo awer kéinte sinn. Et huet jo jiddferen se viru sech leien. Den Här Mehlen freet d'Wuert.

9. Motion de M. Robert Mehlen demandant à Madame la Ministre des Travaux publics de présenter dans les plus brefs délais sa démission au Grand-Duc

M. Robert Mehlen (ADR). - Här President, Dir Dammen an Dir Hären, et war natierlech eng komesch Prozedur, wa mer hei iwwert d'Zukunft vun engem Minister vun der groussherzoglecher Regierung géingen ofstëmmen, ouni dass mer eis virdrun driwwer ënnerhalen hätten.

Mir hunn dës Motioun erabruecht, nodeem dass d'Dysfonctionnement am Bauteministère sech déi lescht Zäit an engem Mooss gehéift hunn, dass een dat net méi esou kann hinhuelen. Et gëtt eng ganz Partie Saachen, déi sech am Laf vun de Joren ugeheeft hunn. Ech zielen se ganz kuerz hei op: Et ass d'Affär, déi lescht elo, wou probéiert ginn ass, op eng e bësselchen douter Aart a Weis, d'Gesetz iwwert de Fonds de Kierchbiere an deem Mooss ze änneren, dass de Fonds de Kierchbiere der Kontroll vun der Cour des Comptes entzu gi war, wat jo ganz héich Welle geschloen huet. Et gëtt scho ganz laang en Hin an Hier, wat de Bau vum Pei-Musée ubelaangt, wou sech ganz bedenklech Tendenze weisen, et gëtt an deem Zesummenhang eng ganz speziell Fro iwwer d'Honorairé vun dem Architekt, et gëtt Tendenze fir Entrepreneuren permanent ze favoriséieren, déi een dann, wann een d'Reaktioun vun der Ministesch dorop kuckt, och esou net kann hinhuelen.

Ech huelen déi éischt, dat ass d'Affär vun der Ännerung vum Gesetz iwwert de Fond vum Kierchbiere. Ech si sécher, dass eenzel Kolleegen am Detail dorobber aginn. Déi Aart a Weis ass esou ofgelaf, dass ee ganz kloer kann d'Konklusioun zéien, dass hei probéiert gi war, d'Chamber ze iwwerfueren. Wéi gesot, Kolleegen, déi nach besser Zäit hunn, wäerte méi op dee Punkt do agoen.

Et ass awer ganz kloer, dass den Administrateur général am Bauteministère, deen nach wie vor de

vollen Appui vun der Ministesch huet, probéiert huet, och nodeem dass d'Affär opgeflu war, d'Öffentlechkeet an och d'Politiker ze täuschen. Hien huet, an ech fannen dat ganz bedenklech, öffentlech iwwert de Radio gesot, dass eigentlech d'Cour des Comptes à l'origine vun där Aktioun gewiescht war. En huet dann dat zitéiert, wat d'Cour des Comptes do émettéiert hätt: „Le texte portant création d'établissements publics, qui existe déjà depuis longtemps, reste le plus souvent muet à ces égards“, an da behaupt hie vu sech aus „iwwert d'Kontroll“ an d'rophin hätt d'Bauteministesch gesot: „Dann annere mir dat.“

D'Cour des Comptes huet an engem Bréif un lech, Här President, dorop reagéiert a gesot, si hätt ënner kengen Ernstänn am Zesummenhang mat der Kontroll déi Ausso do gemaach. A vu dass den Administrateur général behaupt huet, et hätt sech op d'Kontroll bezunn, ass de schlechte Wëllen, deen en do gewisen huet, an d'Aart a Weis wéi e probéiert huet d'Chamber an d'Öffentlechkeet ze täuschen, manifest ginn.

Et war jo ee Moment Opreegung. Och den Här Weiler als Fraktiounscheef vun der CSV war der Meinung, dass een dat net esou kéint duerchgoe loossen. Herno huet en awer gemaach, wéi wann dat just e Stueram am Waasserglas gewiescht war. En anere Member vun der Majoritéit, den honorabelen Här Krieps, huet awer méi daitlech geschwat a gesot, hie war der Meinung, dat dote war e regelrechte Coup d'État.

Här President, mir deelen déi Approche och, well wann ee kuckt, wéi dat Ganzt ofgelaf ass, wéi, ob schonn dat ganz onüblech ass, fir d'éischt den Avis vum Conseil d'État gefrot gi war, fir ze kucken, ob et da géing duerchgoen, an et da ganz séier gaangen ass. Ech muss soen, ech hat de Projet de loi den 13. Januar am Courrier électronique, a keng 14 Deeg duerno sollt de Rapport scho gestëmmt ginn, wou een, deen net esou genau gekuckt hätt, sech gesot huet, elo kënnt jo emol den Avis vum Conseil d'État.

Hei war ganz kloer d'Intentioun, fir déi ganz Prozedur ze court-circulitéieren an dat doten duerchzekréien. - Souwäit zu deem Dossier, wou wéi gesot aner Kollegee sécher nach wäerte Stellung dozou bezéien.

Déi zweet Geschicht, déi vun de Steng vum Pei-Musée: Ech ginn net hei an d'Detailer...

(Interruptions)

Här President, wat ass dat e Gejéiers hei am Sall.

(Interruptions)

Ech ginn net an d'Detailer hei, mä wann dës Deeg, Dir Dammen an Dir Hären, d'Cour constitutionnelle feststellt, dass an deem Dossier do d'Constitutioun violéiert gi war, an dat, an ech wëll dat awer hei an aller Daitlechkeet soen, nodeem dass en Avis juridique virloung, wou e renomméierten Affekot aus enger Etüd, an där souguer een Affekot aus der CSV-Fraktioun dran täteg ass,...

(Interruptions)

Dat ass eng Referenz!

...an aller Daitlechkeet gesot huet, dass et ganz bedenklech war an dass hei de Risque vun enger Violatioun vun der Constitutioun géing bestoen, dass dann trotzdem eng Sanktioun géint eng Lëtzeburger Entreprise ausgesprach gëtt, déi näischt aneschtens gesicht huet, wéi hiert Recht fir kënnen an deem Marché do matzemaachen, wat eng Intimidatioun war vun deem ganze Secteur a vis-à-vis vun all deenen, déi net bereet waren, déi Agissementer hinzehuelen, déi do amgaange ware fir nëmmen engem eenzelne Fournisseur de Marché zouzegestoen. An ech erënnere an deem Zesummenhang,

dass en Avertissement komm ass, vun der Europäescher Kommission...

(Interruptions)

...- ech weess, dat interesséiert verschiddener heibannen net - de 25. Juli 2003, wou d'Europäesch Kommissioun d'Lëtzeburger Regierung gewarnt huet, an ech zitéieren: „...wurde im Lastenheft auf Steine eines bestimmten Ursprungs aus einem bestimmten Steinbruch Bezug genommen, was jedoch nicht erforderlich gewesen sein dürfte.“ D'EU-Kommissioun seet, dat geet net, et kann een e Produkt ausschreiwen, et kann een awer net soen, d'Produkt muss vun deem Fournisseur oder aus där Carrière kommen. Doréms geet et hei, dass permanent probéiert gëtt, eenzelnen Entrepreneuren d'Marchéen zouzeschousteren an dass näischt geschitt. Datselwecht ass op der Place de l'Étoile passéiert, ...

(Interruption)

Den Auteur huet fënnf Minutten an d'Fraktioun der nach eng kéier fënnf, Här Mars Di Bartolomeo, fir de Fall wou et lech interesséiert.

...wou e grousser Marché ausgeschriwwen ginn ass a wou am Lastenheft gesot ginn ass, et misst een op d'mannst 300 Leit beschäftege fir kënne matzemaachen. Fachleit soen, dass ee fir dee Marché auszeféieren 30 bis 40 Leit brauch. Ech hunn déi Questionioun gestallt - an och an där anerer Saach -, dräi Méint op eng Antwort gewaart, zwee Méint laang si rappelen erausgaangen, keng Reaktioun, bis dass mer virun 14 Deeg hei den Héichstand gemaach hunn a gesot hunn, wa keng Antwort kënnt, dann insistéiere mer, dass d'Ministesch heihinner kënnt a Ried an Antwort steet. A kengem Land vun der Welt kéint eng Regierung esou mat engem Parlament ëmspringen.

(Interruption)

Här Statsminister, ech fannen et traureg, wéi Dir d'Aart a Weis jugéiert, wéi Är Ministere sech behuelen.

M. Jean-Claude Juncker, Premier Ministre, Ministre d'Etat. - Ech hunn awer näischt gesot!

M. Robert Mehlen (ADR). - Oh, ech hat awer eppes heieren.

M. Jean-Claude Juncker, Premier Ministre, Ministre d'Etat. - Ech hat lech jugéiert, mä Dir sidd net Minister an Dir gitt et och ni!

Une voix. - Très bien.

M. Robert Mehlen (ADR). - Ennert lech wëllt ech jiddefalls ni Minister spillen.

M. Jean-Claude Juncker, Premier Ministre, Ministre d'Etat. - Abee ech och net, dat wier e Grund, fir eppes aneschtens am Liewen ze maachen, wann Dir do géift optauchen.

(Hilarité)

M. Robert Mehlen (ADR). - Jo, Dir hat schonn eng kéier gesot, Dir géift léiwer beim Hellege Stull Botschafter ginn, do huet de Kolleeg Gibéryen gemengt, Dir kënnt lech jo och eventuell verbessern.

(Interruptions)

M. Jean-Claude Juncker, Premier Ministre, Ministre d'Etat. - Da passt op, dass Dir net Poopst gitt!

(Interruptions et hilarité)

M. Robert Mehlen (ADR). - Här President, ech wollt soen, dass hei Kritären ausgeschriwwen gi sinn, déi de gréissten Deel vun de Lëtzeburger Entrepreneuren écartéiert hunn, an zwar zu Onrecht. Wéi ech d'Questionioun gestallt hunn, hunn ech keng Antwort kritt. Wéi déi dräi Méint ofgelaf waren, huet d'Madame Kulturminister, déi fälschlecherweis - et war awer net meng Schold - d'Questionioun kritt hat, dem